

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Годишна конференция по трансграничния обмен на данни, защитата на личните данни и на личната неприкосновеност	3
73 - ^{та} пленарна сесия на Работната група по чл. 29	5
Международна конференция по защита на данните в директния маркетинг	6
Заседание на подгрупата по „Администратор на лични данни / Обработващ лични данни и Приложимо право” към Работна група по чл. 29.	7
51- ^{во} заседание на Общия Надзорен Орган на Европол	8
Среща със службата за защита на личните данни на Република Словакия	10
Среща с представители на Финсово-разузнавателната служба на Република Македония и Македонския регистър на населението	12
Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз приеха Директива 2009/136/ЕО	13
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	14
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	15
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	17
Решения по жалби	17
Решения по сигнали	34
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	36

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ГОДИШНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ТРАНСГРАНИЧНИЯ ОБМЕН НА ДАННИ, ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НА ЛИЧНАТА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ

От 2005 г. ежегодно представители на САЩ, Европейската комисия и Работната група по чл.29 за защита на данните се събират, за да направят преглед на постиженията на рамката Сейф Харбър и разгледат последните промени, настъпили на национално, регионално и глобално ниво в съответствие със защита на данните и личния живот. Съгласно европейското законодателство трансфер на лични данни в трети страни се извършва само, ако те осигуряват адекватно ниво на защита на личната неприкосновеност съгласно Европейската директива за защита на данните. В рамките на споразумението от Сайф Харбър, Европейската комисия даде ниво на адекватност само на онези организации от САЩ, които самостоятелно удостовериха нивото на защита на данните си, което им позволи извършване на информационни трансфери без предшестващо одобрение.

Тази година конференцията се проведе от 16 до 18 ноември 2009 г. в Амфитеатъра на Роналд Рейгън Билдинг, Вашингтон, САЩ. Форумът бе организиран от Търговския департамент на САЩ. В срещата взеха участие представители на домакините и Европейските органи за защита на личните данни. България бе представлявана от председателя на КЗЛД Венета Шопова и Валентин Енев, член на КЗЛД.

Целта на срещата бе да се направи преглед на промените, направени в процеса на приемане на задължителни фирмени правила, създаването на нови образци за съответствие на личната неприкосновеност и ролята на информационната сигурност за защита на данните и личния живот.

Първите работни срещи, макар и неофициални, бяха проведени още на 15 и 16 ноември преди официалното откриване на конференцията. Въпреки, че основната им цел бе участниците да се опознаят взаимно, те се оказаха и доста ползотворни. Обсъдени бяха различни делови теми, включително и такива извън темата на конференцията. Коментирано бе уеднаквяване на тезите на европейската делегация, които бяха представени пред американската страна.

Форумът бе открит от Майкъл О'Нийл, изпълняващ длъжността подсекретар по международната търговия, към Търговския департамент на САЩ и Якоб Констам, вице-председател на Работната група по чл.29 и Директор на Холандския орган по защита на данните.

Встъпителна реч на тема „Значението на глобалния обмен на данни за Световната икономика” произнесе Денис Хайтауър, заместник-секретар на търговския департамент на САЩ. В нея бяха засегнати въпросите относно електронните граници, като бе застъпена тезата, че икономиките се променят включително към електронен вид, правилата за обработване на данни – също. Хайтауер подчерта, че защитата на данните в този аспект все повече се намалява заради глобални рискове и промени. Той изтъкна необходимостта от активен дебат между САЩ и ЕС и изтъкна ролята на инструмента Сейф Харбър за преодоляване на границите.

Роналд Рейгън Билдинг

Дейвид Владек, директор на Бюрото за защита на потребителите към Федералната комисия по търговията, засегна въпросите за икономическите промени сега и в бъдеще. В речта си той обърна внимание на контрола на границите и неговото електронно измерение.

Темата на първата сесия бе: „Отвъд разделението - Успешното направляване на Сейф Харбър”. Основните доклади бяха изнесени от Деймън Гриър, Джоан Антокол, Морийн Куни и Джовани Ботарели.

Деймън Гриър, представител на Търговския департамент на САЩ и отговарящ за Споразумението Сейф Харбър, сподели, че в департамента само за месец

постъпват около 50 молби на фирми, които приемат европейската правна рамка и искат да се включат в споразумението.

Джоан Антокол, съдружник в адвокатско дружество Бейкър и Даниелс, засегна темата за необходимостта от нова правна регулация в ЕС и САЩ във връзка с многото бизнес възможности, свързани със Споразумението Сейф Харбър. Антокол подчерта, че споразумението е стремеж да се преодолее разделението между ЕС и САЩ.

Представителката на Фирма TRUSRTe, Морийн Куни, сподели, че от създаването си през 2001 г. фирмата е посредничала при издаването на 138 лиценза на фирми, включени в Споразумението Сейф Харбър, а независимо от това милиони посетители влизат в сайта на фирмата и се интересуват от материята и от възможността за бизнес в ЕС. Основната дейност на дружеството е да подготвя документацията на фирми за кандидатстване по Сейф Харбър. Процесът е улеснен в значителна степен, тъй като формата за кандидатстване се попълва он-лайн.

Помощникът на Европейския надзорен орган по защита на данните Джовани Ботарели сподели в речта си, че европейските надзорни органи имат възможност да проверят сериозността на компаниите, които осъществяват обмен на данни и подчерта, че към настоящия момент 2100 компании са сериозни участници в Сейф Харбър.

Втората сесия бе под мотото: „Правната рамка на защитата на личните данни в ЕС. Вътрешни потоци на данни, адекватност и ролята на Работната Група по чл.29, както и нарушенията на чл.26”.

Якоб Констам, вице-председател на Работната група по чл.29 и Директор на Холандския орган по защита на данните изтъкна необходимостта от международна регулация относно трансграничните потоци от данни, защита на личните данни и личната неприкосновеност тъй като в Европа рамката е цялостна и вече изградена, а в САЩ е секторна. В изказването си той наблегна на необходимостта от информиране на гражданите за целите на обработване на техните данни и на значението на информационната сигурност при трансграничния пренос на информация.

Европейският надзорник по защита на данните, Питър Хъстинкс, запозна аудиторията с европейската рамка на защита на данните, като отбеляза, че това е основно човешко право. Хъстинкс подробно изложи принципите на защита на данните и процесът на хармонизиране на европейското право и практики във всички държави, включително в контекста на Лисабонския договор. В речта бе отделено специално внимание на структурата, дейността и значението на Работната група по чл.29 и най-вече на публикуването на позициите на работната група по отношение на социалните мрежи, с цел запознаване на всички субекти с техните права навсякъде по света.

„Отговорност, лична неприкосновеност по проект и трансфер на лични данни” – това бе темата на третата сесия, в която представители на водещи международни компании и представители на органи по защита на данните от страни извън Европейския съюз споделиха своя опит в областта на защита на данните и трансграничния пренос в контекста на глобалните процеси в Европа, Северна Америка и Азия.

Четвъртата сесия бе посветена на „Сигурност на информацията и личната неприкосновеност – двете страни на монетата”. Изказаха се представители на големи международни концерни, които споделиха собствения си опит и коментираха обработването на лични данни в различните сектори на икономиката и съпътстващите ги проблеми. Обсъдена бе и специфичната практика в различните щати относно правилата за обработване на данни и тяхната правна регулация:

В Калифорния – наличие на стандарти за сигурността на данните.

В Минесота – приет Закон за сигурността на кредитните карти.

В Масачузетс – утвърдени специфични технически стъпки на защита на данни (например при загуба на лаптоп и др.)

През втория ден бяха проведени още четири дискусии. Първата бе на тема: „Въпроси относно глобалната защита на личните данни и контролиране на пандемията”

Основните лектори бяха Елизабет Денъм, заместник-комисар на Службата за защита на личните данни на Канада и Жорж де ла Лойер, представител на френския национален орган по

защита на данните. Денъм се спря на въпроса за баланса при обявяване на пандемия и защитата на личните данни (с актуални примери от обявената опасност от „свински грип“), като коментира предизвикателствата пред защитата на личните данни при обявяване на пандемия, като например спешната необходимост от обмен на данни на заразени лица и обмен на клинична информация за пациенти.

В своето изказване Жорж Де Ла Лойер сподели френските практики при обявяване на пандемия според действащото френско право. Коментира правилата за добри практики при спешни случаи – какъв обем и какви данни да се дават при такива случаи? Ролята на служителя по сигурността – да не се стига до разкриване на всички данни на служителя, а само до тези, необходими в случай на пандемия. Засегнат бе и въпросът: сканирането на телесната температура – лични данни ли е?

Втората сесия бе посветена на личната неприкосновеност и предоставяните услуги от социалните мрежи. Коментирани бяха проблемите на социалните мрежи. Сподели се опита на много компании, които са блокирали достъпа до Фейсбук от работното място на служителите си.

Мотото на третата сесия бе: „Поведенческа реклама, защита на личните данни и лична неприкосновеност”. Лекторите направиха преглед на практиката да се събират прекомерни обеми от данни от потребителите чрез уеб-сайтовете за пазаруване. Направи се извод, че е необходима правна регулация в тази сфера и минимализиране на обема от данни, които се предоставят в тези уеб-сайтове. Представителят на Гугъл коментира принципите при баланса между личната неприкосновеност и рекламата: прозрачност, контрол над потребителите, сигурност.

Последната сесия бе разделена на две теми: „Електронни открития в гражданските съдебни процеси и трансграничните потоци на данни – време ли е за изработването на рамка за сътрудничество?” и „Споразумение между САЩ и Швейцария”.

Форумът приключи с дискусия. Благодарност към участниците отправи Деймън Гриър, представител на Търговския департамент на САЩ и отговарящ за Споразумението Сейф Харбър.

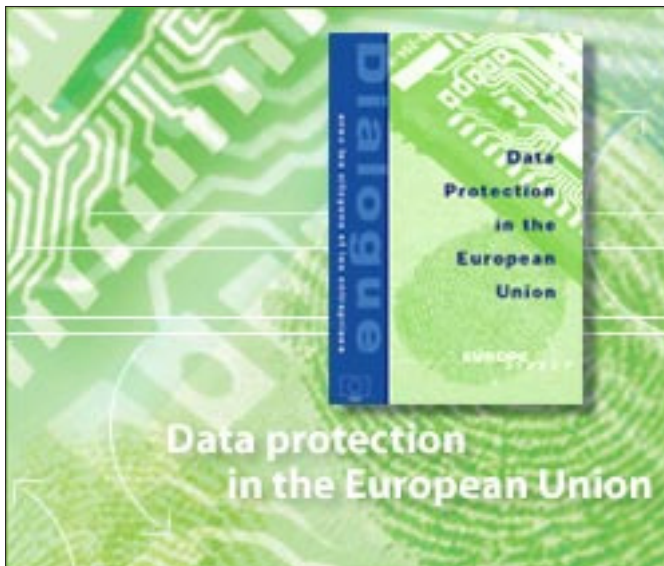
73 -ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ. 29

От 30 ноември до 1 декември Брюксел бе домакин на 73-тата пленарна сесия на Работната група по чл.29. В нея участие взе Мария Матева – член на КЗЛД.

Заседанието на групата протече в два работни дни. В първия работен ден след приемането на дневния ред бе приет и докладът на групата от предходната сесия.

Изслушана бе информацията на Испанската агенция по защита на данните за проведената в Мадрид 31-ва Международна конференция по защита на данните и приетите на нея международни стандарти за защита на личните данни. Направен бе преглед на актуализирания вариант на тези стандарти. Изнесена бе и информация за настоящото състояние по отношение на ФЕДМА. На сутрешното заседание бе обсъдено честването на предстоящия Европейски ден за защита на данните (28.01.2010 г.), тринадесетия годишен доклад на групата, стандарта ISO и последния вариант на работната група за периода 2010 – 2011 г. Също така бе обсъден предстоящият избор на нов председател и заместник председател на групата.

В следобедната сесия участниците се срещнаха с представители на социалните мрежи: Facebook, MySpace, Netlog и StudiVz.

Дискусията бе фокусирана върху три важни теми: защита на непълнолетните, период на задържане на данните и достъп до информация на трети страни.

Вторият ден започна с изслушване на доклада на подгрупата „Финансови въпроси”. Обсъден бе доклада на Експертната група по история на кредитите. Констатирано бе, че много от въпросите, повдигнати в доклада имат въздействие върху защитата на личните данни. Прието бе становище с препоръки за приемането на конкретни гаранции за по-добрата защита на специфичната информация, която да гарантира сигурността на личната информация.

Представено бе новото временно споразумение между ЕС и САЩ относно прехвърлянето на данни през мрежата на SWIFT, подписано на 30.11.2009 г. Участниците в заседанието изразиха дълбокото си съжаление, че такива консултации не са проведени по-рано и категорично потвърдиха желанието си да бъдат консултирани в процеса на изработване на бъдещото споразумение през следващите месеци. Взято бе решение Работната група да проучи внимателно въпросите за защита на данните, свързани с бързо постигане на споразумение и ефективни гаранции за правата на личността.

Срещата продължи с изслушване на доклада на подгрупата по „Технологиите” по отношение на изслушването на SNS оператора, директния маркетинг, препоръките на Европейската комисия по отношение на родиночестотните идентификатори, както и гарантирането на личната сигурност в интернет пространството.

Работната група по Член 29 продължава работата си по оценка на законодателството за защита на данни в трети страни, както е посочено в член 30 1. б) от Директива 95/46/ЕО. По време на последното пленарно заседание бяха приети две становища, удостоверяващи, че защитата на личните данни в законодателство на Израел и Андора гарантира адекватно ниво на защита в съответствие с Директива 95/46/ЕО. Тези становища ще бъдат взети под внимание от Комисията на ЕС при вземането на решение относно официалното становище за адекватност с европейското законодателство. Обсъдена бе правната рамка за защитата на личните данни в Уругвай и Нова Зеландия.

В следобедната сесия бе разгледан доклада на Контактната група Сейф Харбър за проведената Годишна конференция на 17 и 18 ноември в САЩ.

Изслушано бе и становището на подгрупата „Лични данни на пътниците” относно защитата на данни за пътниците, събирани и обработвани от безмитните магазини на летищата и пристанищата. Въпросът бе разгледан по искане на Европейския съюз. След направения преглед на съществуващата практика в държавите-членки по отношение на защита на данните бе прието становище с препоръки за еднаквото прилагане на общите принципи за защита на данните, които трябва да бъдат спазвани в безмитните магазини на летищата и пристанищата.

Обсъдени бяха и други въпроси като договорите с Канада, САЩ и Австралия, както и работата на създадената на високо ниво контактна група по посочените по-горе въпроси.

На срещата стана ясно, че през 2010 г. ще се реализира първия етап на проекта на Европейската комисия за създаване на електронен портал.

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ДИРЕКТНИЯ МАРКЕТИНГ

На 19 ноември 2009г. в гр. Букурещ, Румъния, се проведе конференция на тема “Директният маркетинг и защитата на личните данни”, организирана от румънския надзорен орган за защита на личните данни съвместно с Асоциацията по директен маркетинг в Румъния /ARMAD/. В работата на конференцията взеха участие Красимир Димитров, член на Комисията за защита на личните данни и Десислава Борисова, младши юрисконсулт в дирекция “Правни производства и надзор”. Бяха обсъдени много въпроси във връзка с информирането на лицата при осъществяване на директен

маркетинг, изискването за законосъобразно обработване на личните данни, както и препоръките на ЕС в областта на защита на данните в директния маркетинг.

Красимир Димитров изнесе доклад, с който запозна участниците с българския опит в защитата на лични данни в директния маркетинг, като представи практиката на КЗЛД в тази област. В доклада бе подчертано голямото значение на защитата на личната информация на потребителите при осъществяването на директен маркетинг за предотвратяване на злоупотреби и осигуряване

неприкосновеността на личния живот на гражданите.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПОДГРУПАТА ПО „АДМИНИСТРАТОР НА ЛИЧНИ ДАННИ / ОБРАБОТВАЩ ЛИЧНИ ДАННИ И ПРИЛОЖИМО ПРАВО” КЪМ РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29.

На 29 октомври 2009 г. в Брюксел се проведе заседание на подгрупата по “Администратор на лични данни/Обработващ лични данни и Приложимо право” към Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. На заседанието присъстваха представители от Европейската комисия, от компетентните органи по защита на данните на Италия, Словакия, Великобритания, Белгия, Холандия, Франция и Румъния. Председателстващ заседанието на подгрупата бе г-н Питър Хъстинкс, Европейски надзорен орган по защита на данните. От страна на Комисията за защита на лични данни на Република България участва Десислава Борисова, мл. юрисконсулт в дирекция “Правни производства и надзор”.

Работният документ “Администратор на лични данни/Обработващ лични данни” се обсъди по отношение на понятието за “администратор” и “обработващ лични данни”. Направи се уточнение, че документът и бъдещите нововъведения ще бъдат изготвени съобразно Директива 95/46 и няма да се вземат предвид спецификите по отношение на съответните закони по защита на данните в различните държави. Отчете се настоящата ситуация на все по-растяща нужда от регламентиране на специфичните случаи на преплитане на понятията за администратор и обработващ. Като една от основните цели на документа се посочи необходимостта от по-ясна регламентация и разясняване на правното положение на „администратора” и „обработващия”. За внасяне на по-голяма яснота се взе решение да се дадат конкретни примери за всеки отделен случай.

Работната група прие без възражения уточнените в първата част на документа цели, представянето на легалното положение, необходимостта от определяне на понятието, както и изясняване на релевантните факти. Тъй като широката публика не е наясно с термина „cloud computing” се реши да се даде пример под линия и кратко разяснение. „Cloud computing” е „стил на компютризиране, при който благодарение на Интернет технологиите огромни по мащаб ИТ дейности се предлагат като услуга на множество потребители”.

По предложение на представителя на КЗЛД, мл. юрисконсулт Десислава Борисова, примерите във връзка с обработването на данни от SWIFT ще се намалят и няма да се навлиза в подробности по отношение на целта и средствата на обработването, тъй като SWIFT все още е нерешен въпрос между Европейския съюз и САЩ.

Характеристиките на понятието за администратор на лични данни се приеха без никакви възражения и предложения.

Обширна дискусия предизвикаха въпросите, свързани с договорите за възлагане от страна

на администратора на обработващия данни. От една страна, администраторът чрез самия договор определя начините и средствата за обработване, които ще бъдат постигнати чрез дейността на обработващия. Но много често в практиката се получава така, че администраторът въз основа на договор предоставя правна възможност на обработващия сам да определи по какъв начин ще бъдат обработвани данните, което от своя страна означава, че реално администраторите на лични данни са двама, тъй като този, който определя начините и средствата не е обработващ, а е администратор. Оттук възниква въпросът за “съвместни администратори” и за отговорността при евентуални нарушения.

Интересен случай в тази посока е и SWIFT, тъй като данните се събират за търговски цели от финансови институции, но същевременно се събират и за цели на борбата срещу тероризма от разузнавателните служби. Тоест в конкретния случай администраторите на данни са поне два субекта.

Широко дискутиран беше примерът с туристическа агенция, която, за да осъществи задълженията си по договор с клиент за екскурзия, например, предоставя данните на клиента без негово изрично съгласие, на авиокомпанията, на хотела, в който се прави резервация, както и на всички други институции, ангажирани по някакъв начин с уреждането на пътуването. Въпросът, който възниква тук е кой би носил отговорност при извършване на административно нарушение. Дали компанията, с която има договор клиента или фирмата от веригата, която не е съумяла да опази данните. При действащото законодателство, би трябвало туристическата агенция да носи отговорност. Но всяка една от отделните фирми не е обработващ, а е администратор, тъй като сама определя целите и средствата на обработване. Новото тълкуване в случая е, че трябва да се носи отговорност от всеки администратор поотделно.

Възприе се становището в работния документ една от основните характеристики на администратор на лични данни да бъде „сам да определя целите и средствата на обработване”. Оттам следва, че всеки от обработващите, който сам определя целите и средствата, не е обработващ, а администратор, така че във всеки отделен случай трябва да се преценява кой какво качество ще има в определени отношения.

Приеха се всички коментари по отношение на разясняване на понятието за „трети страни”, като се взе решение да се проучат всички практики при държавите-членки и да се пратят конкретни примери във всеки един случай.

По отношение на работния документ, свързан с Приложимото право, по точки беше разгледан и дискутиран всеки въпрос, като не бяха направени никакви съществени промени.

Двата документа с направените поправки в тях бяха изпратени за съгласуване до членовете на подгрупата и заедно с постъпилите коментари бяха обсъдени на проведеното в периода 29.11.2009 г. - 02.12.2009 г. заседание на Работната група по чл.29. Направените от страна на КЗЛД коментари бяха приети. Разглеждането на документите ще продължи на заседание на Работната група по чл.29 през януари 2010 г.

51-^{во} ЗАСЕДАНИЕ НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕВРОПОЛ

На 12 октомври 2009 г. в Брюксел се проведе заседание на Общия Надзорен Орган на Европол. От страна на КЗЛД присъстваха Мария Матева – член на КЗЛД, основен представител за Европол и Веселин Целков – член на КЗЛД. Според предварителния график в периода 15 -18 декември 2009 г. в Брюксел трябваше да се проведе заседание на Надзорния орган по Шенген, но то се отложи поради стачката на администрацията на Съвета, което блокира провеждането на всички заседания, насрочени за 17.12.2009 г., както и самия достъп до сградата на Съвета.

На заседанието се прие окончателния доклад от проведената от 3 до 6 март 2009 г. проверка в Европол. Докладът ще бъде представен на директора на Европол и на Управителния съвет.

Разгледа се въпросът за проверките на национално ниво. Според член 24, параграф 3 от

Конвенцията на Европол, член 24, параграф 3 от Решението за Европол една от задачите на Общия Надзорен Орган е да проучи въпроси, свързани с проверки, които са извършени самостоятелно от националните надзорни органи на държавите-членки. Дискусиите, базирани на предишния опит от проверките на информационната система на Европол и последващите действия на национално ниво, се фокусираха върху това дали е необходимо Общия Надзорен Орган да разработи по-хармонизиран подход за изпълнение на задачи на национално ниво.

Обсъдиха се Правила за получаването на информация от обществено достъпни източници, частни лица и частно правни субекти.

Представена бе информация за развитието на дискусията за това как Европол да има достъп до Визовата информационна система.

Обсъдиха се отношенията на Европол и начините на обмен на данни с трети държави.

Обмениха се мнения за допълнителната информация, получена от Европол относно предложението да се започнат преговори с Руската федерация, и обсъди по-нататъшни действия. Беше обсъден също така начинът за продължаване на предложеното оперативно споразумение с Израел.

Обсъди се новоприетия в Монако закон за защита на данните и инструмент за ратифициране на Конвенция № 108 на Съвета на Европа. Общия Надзорен Орган на Европол се съгласи, че тъй като законът се приет съвсем наскоро, административната практика в областта на защита на данните е ограничена.

Изслушаха се новостите относно проекта SIENA, и по-специално относно изпълнението на изискванията на защита на данните в първата фаза на SIENA. Установи се, че повечето от изискванията за защита на данните са изцяло изпълнени, а констатираните недостатъци не са значителни, като се има предвид техния временен характер. Реши се Общия Надзорен Орган на Европол да продължи да участва активно в развитието на SIENA.

Секретариатът докладва накратко по документа „Практически работни възможности на Европол за прилагане на принципа на наличността”, който без съмнение ще бъде от голямо значение за стратегията на Европол по отношение за обмена на информация. Обсъдиха се също така задачите на Европол, регламентирани в Решението на Съвета за Европол и неговите правни ограничения по отношение на обработката на данни. Реши се да се създаде допълнителна работна група, която да разгледа задълбочено тенденциите и процеса на развитие в тази област.

На заседанието си на 23 март, при оценяване на резултатите от 2008 г. Общия Надзорен Орган на Европол реши да обсъди бъдещите предизвикателства и стратегията си. Тъй като отворената дискусия по този въпрос е много важна в светлината на променящите се обстоятелства, Общия Надзорен Орган обсъди и разгледа ефективността на работата си, предизвикателствата и бъдещата си стратегия. Беше взето решение, че окончателният документ за стратегията ще бъде приет на първото заседание през 2010 г.

Тъй като мандатът на председателя на Общия Надзорен Орган на Европол на Европол, г-н Дейвид Смит изтече на 26 октомври 2009 г. бе избран нов председател - г-жа Избел Круз от делегацията на Португалия.

СРЕЩА СЪС СЛУЖБАТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА РЕПУБЛИКА СЛОВАКИЯ

На 26.11.2009 г. по покана на Комисията за защита на личните данни се проведе среща със Службата за защита на личните данни на Република Словакия.

Целта на предстоящото събитие бе оказване на практическо съдействие във връзка с ефективното упражняване на контрол от страна на националния орган за защита на личните данни съгласно разпоредбите на Конвенцията за присъединяване към Шенгенското споразумение в рамките на подготовката на Република България за присъединяване към Шенгенското пространство.

Срещата се проведе в сградата на Комисията за защита на личните данни. Обсъдена бе практиката на Словашката служба във връзка с извършваните от нея проверки на обработваните данни в Шенгенската информационна система, взаимодействието между органите за защита на личните данни на страните-членки на Европейския съюз при обмена на информация и др.

Представителите от Словашкия орган запознаха участниците от Комисията с основните моменти по прилагането на Шенгенската конвенция, свързани с извършването на следните дейности:

- контролна (съгласно членове от Конвенцията- чл.115, 126, 117)
- издаване на препоръки към администраторите на данни
- обмен на информация в рамките на Шенгенската информационна система
- повишаване на информираността на гражданите- всеки гражданин на Словакия или друга страна-членка може да се обърне с молба за съдействие към службата.

Споделени бяха проблемите, с които се е сблъскал надзорния орган и мерките за преодоляването им. Като обща мяра е изготвен въпросник относно Шенгенската информационна система, който е изпратен до сходните органи за защита на данни в Република Естония, Република Литва, Република Полша, Република Словакия, Република Чехия и Република Унгария. Въз основа на получените отговори е придобита информация относно някои основни положения по прилагането на конвенцията.

Начините, по които се разрешени проблемите, са:

1. Изменени са старите и приети нови закони и подзаконови актове на Министерство на вътрешните и Министерство на външните работи. В словашкото законодателство е въведена длъжността служител за защита на данните, като за звено с подобен статут, в Министерството на вътрешните работи е създадено бюро по надзор на прилагането на Шенген. Създадена е система за осъществяване на контрол.

2. Независимостта на надзорния орган е уточнена и гарантирана със Закона за защита на личните данни, в който са изяснени областите на действие (публичната и частна сфера, полицията и визовата политика). Всяка година Министерството на вътрешните работи изготвя План за действие по Шенген, като дейностите по него подлежат на задължителна проверка. Инспекциите могат да се осъществяват по собствена инициатива или въз основа на жалба от физическо лице.

3. При проверка по Шенген се съставя екип от 2 или 3 души, единият от които е полицаи.

4. Първите посещения на инспекторите имат характер на консултация, чиято цел е служителите на компетентните национални органи да покажат и разяснят цялата процедура по обмен на информация, документите, оторизацията на лицата и др.

По отношение на отчитане на контролната дейност на органа за защита на данни по прилагането на Шенгенската конвенция се предоставя информацията относно:

- целта на проверката;
- начина на прилагане на компетенциите;
- съдържанието на протокола от проведената проверка;
- взетите предварителни мерки, ако има такива;
- количеството на извършените проверки;
- секторите, които подлежат на проверка;
- статистически данни.

При извършването на проверки инспекторите се ръководят от инструкция. Инспекторите могат да изготвят задължително предписание или да предложат налагането на глоба.

По линия на Шенген се извършват два вида проверки:

- на ниво Общ надзорен орган по Шенген (координирана инспекция по чл.96, 97, 98, 99, 111 от Конвенцията) на бюрото СИРЕНЕ чрез изготвен въпросник, въз основа на който се прави преценка и се излиза с обща препоръка.

- на национално ниво- планирани проверки във връзка с определени въпроси или при получени сигнали или жалби. Във втория случай се съставя екип с юрист и информатик, които имат право на достъп до помещенията на администратора и до всяка информация по случая. Служителите, които участват в инспекцията се оторизират предварително, като се определя и целта на проверката. Администраторът е длъжен да осигури достъп, условия и да съдейства на проверяващия екип. Ако не бъде констатирано нарушение се изготвя само доклад и не се води протокол.

При инспекциите в консулствата е проверено съответствието на правилата и процедурите с общите консулски инструкции за издаване на визи, предоставяне на информация относно обработването на данни и упражняването на правата на лицата, като се е изисквала и информация относно броя на издадени визи извън Шенгенската зона, инструктирането на администрацията относно защитата на лични данни, оторизацията на служителите, работещи с данни, архива и стикерите за визи, сигурността на помещенията, физическата сигурност на персонала и участието на служителите в процеса на издаване на визи. При проверката на техническите средства за защита са възникнали проблеми със собствеността им, тъй като понякога администраторът е наемател на сградата, а не собственик.

При обмяна на информация в ШИС взаимодействие с другите органи за защита на данните се извършва основно чрез обмяна на данни във връзка с искания за достъп до информация, намираща се в централната ШИС. Лицето има две възможности за упражняване на правото си:

- чрез осъществяване на директен контакт с администратора на данни (националното звено по ШИС);

- чрез националния орган за защита на данните с молба за проверка на вкараните в системата лични данни;

Ако информацията е въведена от друга страна-членка, се изисква отговор от нея.

Словашката служба няма споразумения за сътрудничество с националните органи по Шенген. Взаимодействие се извършва по линия на:

- извършване на обучителни дейности по използването на ШИС;
- разпространяване на информацията по Шенген до всички държавни органи;
- изготвяне на вътрешни инструкции за работа с данните, където се прави разграничаване между органа и администрацията;

- провеждане на обучения по защита на личните данни, на които се издават сертификати. През 2006 г. 30 000 полицаи са преминали курсовете, като те от своя страна, са обучили други служители. Тази инициатива е била заложена като част от Плана за действие по Шенген.

Словашкият орган за защита на данните е независим орган и никой не може да извършва проверки по отношение на компетентите ѝ по Шенгенската Конвенция.

Словашката служба изготвя отчет на всеки две години, който се предоставя за сведение на Парламента.

В органа е въведен модел на двустепенно вземане на решенията- на ниво инспектори, които са извършили проверката и изготвили окончателното становище и на ниво Председател, който се произнася, в случай, че администратора на данни, който е бил инспектиран, не е доволен от решението.

Предсърешенията (на инспекторите и председателя) могат да бъдат обжалвани по отношение на законосъобразност на извършените действия по проверката и изготвените констатации.

Службата се отчита и пред Главния прокурор и Националния контролен орган по финансови въпроси.

Периодично се следи за публичното мнение относно:

- дейностите на службата във връзка с упражняване на правомощията ѝ;
- реакциите на лицата на конкретни изисквания, заложи в закона- подготвя се въпросник в тази връзка;
- ефективността се отчита и при сравнение с проучванията на Евро барометър относно информираността и заинтересоваността на гражданите по въпросите за защита на личните данни.

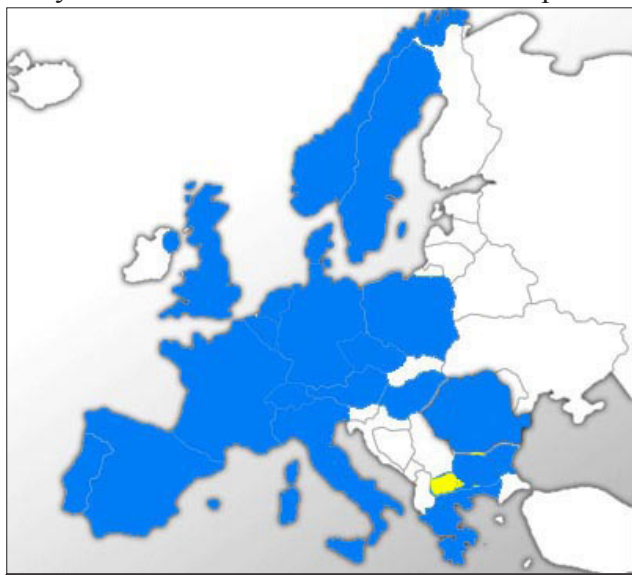
Представителите на Словашката служба за защита на личните данни направиха следните препоръки към Комисията за защита на личните данни на Република България:

- при предоставяне на информация по линия на Шенген да се използват цифри и статистика, които да са допълнени с информация за конкретните нарушения на ЗЗЛД и решенията по тях;
- да се предостави информация относно позитивните и негативни резултати от проверките и съдържанието на изготвените констативни актове;
- описанието на действията по Шенген да е кратко, под формата на резюме, но да става ясна ролята и действията на Комисията. В статистиката трябва да има информация относно броя на секторите, в които е извършена проверка, колко са инспекциите в полицията и звената по Шенген;
- може да бъде представена информация относно повишаване на заинтересоваността на гражданите, като резултат от изпълнението на заложените дейности;
- при извършването на инспекции във визовия сектор на консулствата в трети страни, да бъдат заложи 2 основни критерия за проверка- брой издадени визи и визи, издадени за граждани на трети страни, извън Шенгенската зона.

Направените препоръки целят да подпомогнат Комисията при отчитането на нейната дейност във връзка с процеса на оценка на готовността на България за присъединяване към Шенгенското пространство.

СРЕЩА С ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ФИНСОВО-РАЗУЗНАВАТЕЛНАТА СЛУЖБА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЯ И МАКЕДОНСКИЯ РЕГИСТЪР НА НАСЕЛЕНИЕТО

На 01.12.2009 г. в сградата на Комисията за защита на личните данни бе проведена среща между служители на Комисията и представители на Финсово-разузнавателната служба на Република Македония и македонския регистър на населението. Срещата се проведе по желание

Република Македония е кандидат-член за НАТО и Европейския съюз

на македонската делегация, която бе тук на работно посещение в Държавна агенция „Национална сигурност”.

Целта на посещението беше запознаване на представителите на Финсово-разузнавателната служба на Република Македония и македонския регистър на населението с практиките за защита и обработване на лични данни в България.

От служители на Комисията бяха изнесени две презентации. Едната на тема “Защита на личните данни”, а другата на тема “Регистриране на администраториналичниданни” Следпрезентациите бе проведена дискусия между участниците в срещата във връзка с практическата дейност на Комисията по защита на личните данни на физическите лица.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПРИЕХА ДИРЕКТИВА 2009/136/ЕО

В края на септември Европейският Парламент гласува на първо четене промени в серия от директиви, наречени телеком пакет, а именно: 2002/19/ЕС ('the Access Directive'); 2002/20/ЕС ('the Authorisation Directive'); 2002/21/ЕС ('the Framework Directive'); 2002/22/ЕС ('the Universal Service Directive'); 2002/58/ЕС ('the Eprivacy Directive'). Основната идея на тези директиви е да работят за подобряване на услугите в името на гражданите на ЕС, да правят живота им по-лесен и да ги защитават. Такива услуги са въвеждането на номер 112 и възможността за прехвърляне на номер от един оператор на друг. Част от предложените промени засягат и Интернет като среда и като начин за работа.

На 25 ноември 2009 г. Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз приеха Директива 2009/136/ЕО, с която се въвеждат изменения на Директива 2002/22/ЕО (относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги), Директива 2002/58/ЕО (относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации) и Регламент (ЕО) № 2006/2004 (за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите).

Европейският надзорен орган по защита на данните съдейства на Европейския парламент, Европейската комисия и Съвета по отношение на правната рамка за достигането до финалния текст на директивата.

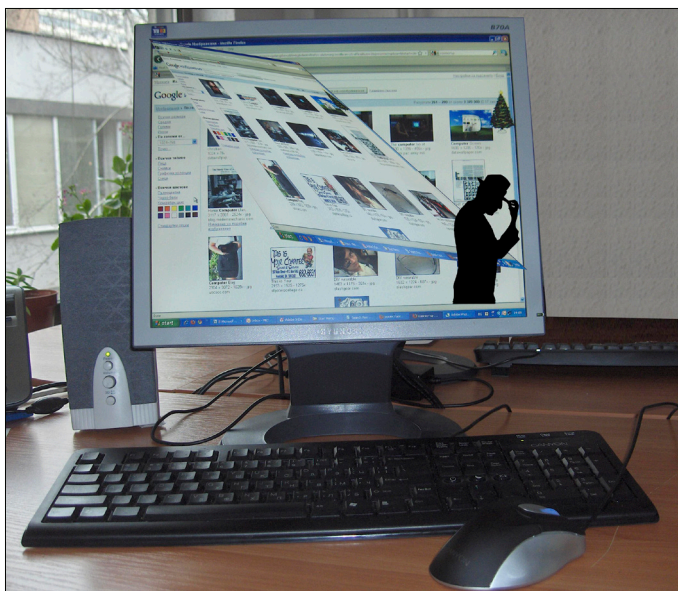
Новите клаузи ще доведат до жизненоважни подобрения в защитата на личните данни и неприкосновеност на всички европейци. Повишава се сигурността на хората, които са в он-лайн среда, защитата от злонамерен софтуер и спам (нежелана поща). За първи път в ЕС се въвежда рамка за задължително уведомяване за нарушения на лични данни. Всеки доставчик на телекомуникационни или интернет услуги има отношение към личните данни на клиентите, които са били изложени на риск и е задължен да ги информира ако има вероятност това да ги засегне неблагоприятно. Има много примери за такива ситуации, при които се създават условия за кражба на идентичност, измами или нахърняване на репутацията. Уведомяването ще съдържа препоръчителни мерки за избягване или редуциране на риска. Уведомлението за нарушаване на личните данни се основава на подобрените разпоредби относно мерките за сигурност, които трябва да се вземат от операторите и които биха намалили нарастващия поток от посегателства към данните.

Предвижда се засилена защита срещу проследяване на комуникациите на потребителите (напр. чрез използването на шпионски софтуер и „бисквитки“ на компютрите или други устройства). Според новата директива на потребителите ще се предоставя повече информация и по-достъпни начини за контрол дали желаят да се съхраняват cookies на техните устройства.

Създава се възможност всеки човек, който е станал жертва на нежелана поща (spam) да предприеме ефективно съдебно производство срещу нарушителите.

Предвиждат се значително засилени правомощия на националните органи по защита на данните. Те трябва да могат да разпореждат на нарушителите на закона да прекратят нарушенията веднага, както и да разполагат с подобрени средства за трансгранично сътрудничество.

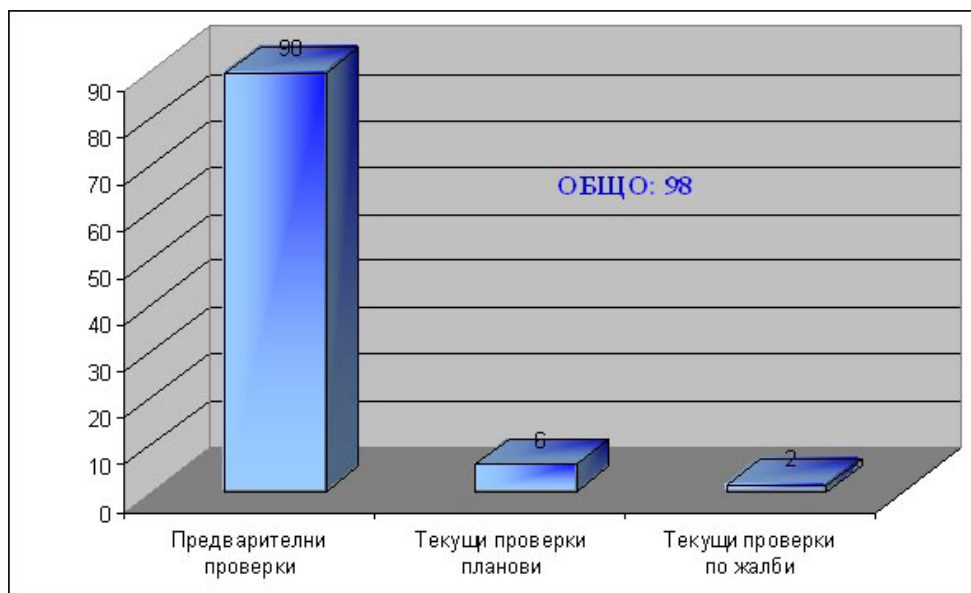
Директива 2009/136/ЕО трябва да се изпълни от страните-членки до 25 май 2011г.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

За месец ноември и декември 2009 г. са извършени общо 98 проверки на администратори на лични данни. По-голям брой са предварителните проверки по чл. 17б от Закона за защита на личните данни, следвани от текущите проверки.

Извършени проверки на администратори на лични данни:

По-големият брой на предварителните проверки по чл. 17б от Закона за защита на личните данни кореспондира с повишената информираност на обществото от страна на Комисията за защита на личните данни за изпълнение на законовото задължение за регистрация на администраторите на лични данни във връзка с осигуряване на необходимата защита на обработваните лични данни при осъществяване на дейността им.

За посочения период от заложените в Програма за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2009 г. са приключили 6 проверки, като в процес на извършване са още 5. Извършени са и 2 текущи проверки по подадени жалби на заинтересовани лица.

Целта на проверките е да се установи спазват ли администраторите на лични данни разпоредбите на Закона за защита на личните данни. Проверените администратори, включени в Програмата за извършване на текущи проверки, са:

- “Образцови аптеки” АД;
- “Технополис България” ЕАД;
- ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп” АД;
- Национален осигурителен институт на Р. България;
- Агенция “Митници” към Министерство на финансите;
- Национално бюро СИРЕНЕ в дирекция “Международно оперативно полицейско сътрудничество” към МВР.

При извършените проверки се констатира, че при осъществяване на своята дейност администраторите на лични данни спазват разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Наредба № 1/07.02.2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (ДВ, бр. 25 от 23 март 2007 г.).

Установени са допуснати пропуски като: неопределяне на срокове за съхранение на личните данни, неразписани процедури за унищожаване на носителите на лични данни, както и незаявяване на регистри, свързани с осъществяването на видеонаблюдение с охранителна цел. В тази връзка са издадени 3 Задължителни предписания на администратори на лични данни.

За месец ноември и декември 2009 г. Комисията за защита на личните данни е съставила 1 Акт за установяване на административно нарушение и са издадени 10 Наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

Администратор на лични данни (АЛД), е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

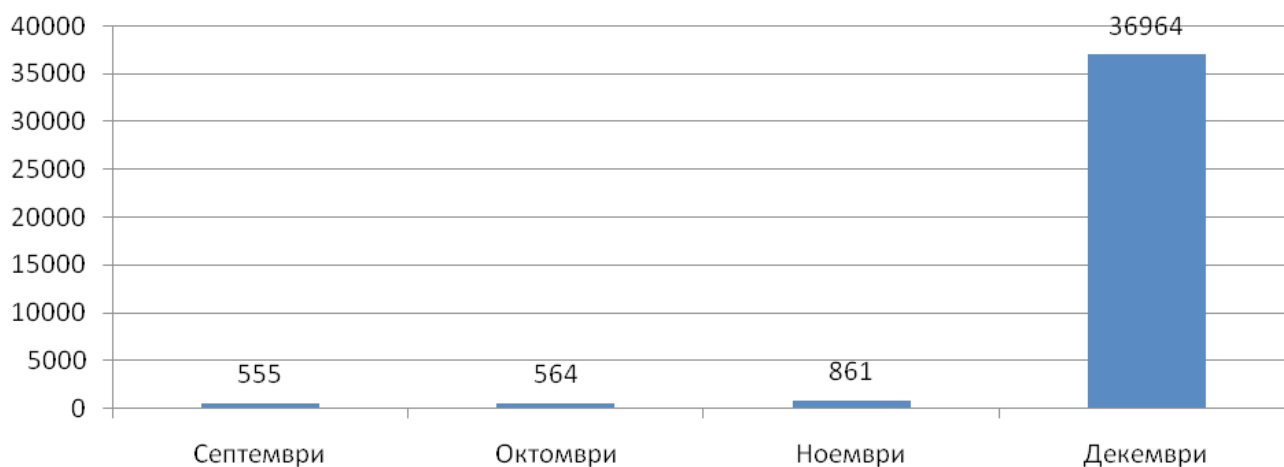
Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните.

Администраторът на лични данни или негов представител е длъжен да подаде заявление за регистрация и документи по образец, утвърден от комисията, преди започване обработването на лични данни. Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) води Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни.

Подаването на Заявление за регистрация на администратор на лични данни може да се извърши по електронен път чрез системата за електронна Регистрация на Администратори на Лични Данни (еРАЛД) или чрез подаване на образци на хартиен носител. Подаване на заявление по електронен път се извършва по Интернет (през сайта на КЗЛД) или в приемната на Комисията с помощта на служители от отдел „Регистър и архив”. Попълнените образци на хартиен носител се изпращат по пощата или се подават в деловодството на КЗЛД. След подаване на заявлението, комисията вписва администратора на лични данни в Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни. Администраторът може да започне обработване на данните след подаване на заявлението за регистрация.

Със завършването на работата по усъвършенстването на автоматизираната информационна система за регистрация на администратори на лични данни всички администратори бяха уведомени да актуализират своите данни в Регистъра по електронен път. За срок на извършване на актуализацията бе поставен 31 декември 2009 г. Както е видно от представената по-долу графика, тежестта на това изпълнение се падна на месец декември и по-точно – на последните 2 седмици от декември.

Постъпили заявления по електронен път по месеци

Поради едновременната работа на голям брой администратори на лични данни с автоматизираната система eРАЛД през интернет страницата на комисията, за известно време блокира системата. Техническият проблем бе своевременно отстранен, но създаде допълнително напрежение сред потребителите. Едновременно с това в приемната се получи по-голямо от обичайното струпване на граждани.

Както се очакваше, преобладаваха заявленията, подавани по електронен път. На графиката е илюстрирано съотношението на подаваните заявления за периода 21-27 декември.

За по-малко от месец бяха зададени хиляди въпроси – по телефона, през сайта, по електронната поща. В някои случаи един и същи въпрос бе задаван и по трите начина. Това от своя страна усложни и в някои случаи забави процеса по даване на отговори.

На извънредно заседание, проведено на 19 декември 2009 г. Комисията отчете необходимостта от промяна на изтичащия на 31.12.2009 г. срок за актуализация и той бе удължен до 15.02.2010 г.

Разбира се, не може да се предвиди дали администраторите няма да се струпат отново в края на срока, но към момента работата в отдел „Регистър и архив” продължава с максимално ускорен темп. Предстои обработването на документите, постъпили на хартиен носител.

През периода 01.01.2009 – 31.12.2009 г. са получени 43963 броя нови заявления и документи за актуализация. За сравнение – за периода 01.01.2009 – 31.10.2009 г. те са били 4486. В електронния регистър са въведени 42716 заявления. В Регистъра на КЗЛД от началото на годината са вписани 5501 администратора на лични данни (АЛД).

Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 съгласно чл. 176 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.). За 2009 г. са подадени 1978 заявления за регистрация като АЛД, подлежащи на проверка по чл. 176.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 57/21.10.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.10.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № Ж-57/10.07.2009 г. подадена от Ж.Г.Т. срещу „БТК“ АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за защита на личните данни за нарушения на техните права по Закона за защита на личните данни. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. В жалбата е посочено, че неправомерното обработване на данните на оспорващата, се изразява в съобщаване на номера на домашния ѝ телефон на магазини 2be, въпреки нейното несъгласие, той да участва в телефонния указател на „БТК“ АД.

С решение на Комисията за защита на личните данни, взето на заседание, проведено на 16.09.2009 г. е прието, че жалбата е процесуално допустима.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която се преценява допустимостта на жалбата. В конкретния случай, Комисията приема, че жалбата е насочена срещу „БТК“ АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД. Един от заявените регистри, които води дружеството е с наименование „Клиентски данни – фиксирани услуги”.

Жалбоподателката сезира Комисията с оплакване, че на 10.05.2009 г. на стационарния ѝ телефон е получила обаждане, с което я уведомяват, че като редовен клиент на БТК получава подарък, който ще получи от магазин Техномаркет. На въпроса на оспорващата, в какво се състои подаръка ѝ е обяснено, че същият представлява безжичен модем и към него има SIM карта.

На 11.05.2009 г., жалбоподателката отишла в Техномаркет на щанд 2be, за да получи подаръка, при което ѝ е поискана личната карта, за да бъдат въведени данните ѝ в системата.

В жалбата е посочено още, че госпожа Т. е изразила несъгласието си телефонния ѝ номер към БТК АД да бъде включен в телефонния указател и същият да не бъде съобщаван при запитване. Оспорващата не желае да ползва услугите на Вивател и счита, че БТК АД е предоставил телефонният ѝ номер на свои дистрибутори и конкурентни оператори.

Жалбата е насочена срещу действията от страна на БТК АД, с които са предоставени личните данни на оспорващата на магазини 2be и Вивател, въпреки нейното несъгласие за предоставянето на тази информация.

Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е адресирана и до ръководството на БТК, ръководството на Вивател, до Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на потребителите.

Към жалбата са приложени като доказателства договор заявка за тарифен план Хармония 1Б; договор заявка за тарифен план Хармония 1А; фискален бон от 11.05.2009 г. за сума от 15 лв.; фактура и четири броя извлечения по услуги.

С писмо изх.№ И - 2578/22.07.2009 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни, на основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище от БТК АД по жалбата.

На 10.08.2009г. в Комисията е депозирано становище от „БТК“ АД, като се изразява мнение, че жалбата е неоснователна и при подписване на действащия договор за пакет Хармония между

жалбоподателката и „БТК” АД са спазени всички действащи нормативни актове, включително разпоредбите, регламентиращи защитата на личните данни.

Изложено е, че госпожа Тонева има действащ договор за фиксирани телефонни услуги и услугата ADSL и има сключен договор на 11.05.2009 г. за предоставяне на мобилни услуги с БТК АД за срок от 12 месеца за тарифен план Хармония. С подписване на договора от 11.05.2009 г. за пакет Хармония е прекратено действието на договора за услугата ADSL. При посещение на офиса на дистрибутора на БТК АД, оспорващата е помолена да представи копие от личната си карта, за да се установи самоличността ѝ, и БТК АД не е предоставяло тези данни на служителите на дистрибутора. В подкрепа на това си твърдение БТК излага довода, че след като дистрибуторът е изискал документа за самоличност на госпожа Т., за да запише данните ѝ в информационната система доказва факта, че БТК не е предоставило данните. В становището се твърди още, че обработване от страна на БТК АД на личните данни на жалбоподателката е при наличието на съгласие от нейна страна, както и, че не са предоставяни данните на абонати, които са отказали изцяло или частично вписване на личните им данни в телефония указател или в справочни услуги.

В „БТК” АД е депозирана жалба от оспорващата /същата, с която е сезирана КЗЛД/. За резултатите от проверката, направена по повод жалбата Ж.Т. е писмено уведомена.

Ответното дружество моли Комисията да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да се приеме, че дружеството правомерно обработва личните данни на жалбоподателката. Към становището са приложени доказателства.

С оглед факта, че жалбата е отправена, освен до КЗЛД, и до Комисия за защита на потребителите и Комисия за регулиране на съобщенията, са изпратени писма до двата органа със запитване дали има пред тях образувано административно производство по повод жалбата на Ж.Т. От получените от тях отговори се установява, че няма образувани пред тях административни производства. На това основание КЗЛД приема, че не са налице предпоставките на чл.54, ал.1, т.5 от АПК, за спиране на образуваното административно производство.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на открито заседание на 7 октомври 2009 г.

За датата на насроченото открито заседание страните са надлежно и своевременно уведомени. На заседанието страните не се явяват и не се представляват. В деня на заседанието е постъпило уведомление от жалбоподателката, с което уведомява Комисията, че е сезирала районна прокуратура и икономическа полиция гр. В. за извършените злоупотреби на „Вивател”. Моли Комисията служебно да събере доказателства, които да установят по какъв начин магазини 2be са получили списъците с номерата на фиксирани абонати на „БТК” АД, на които да позвънят с цел маркетингова политика за предлагане на интернет услуги. Към уведомлението е приложено копие от жалба до районна прокуратура гр. В.

Във връзка с направеното искане от оспорващата за събиране на допълнителни доказателства и с оглед конституиране като заинтересована страна - „Кимимпекс търговия и лизинг” ЕООД, откритото заседание за разглеждане на жалбата по същество е отложено за 21.10.2009 г.

С писмо изх.№ И - 4661/09.10.2009 г. на Председателя на КЗЛД заинтересованата страна „Кимимпекс-търговия и лизинг” ЕООД е уведомена, че е конституирана като такава, изискано е да изрази становище по жалбата, както и да представи договора между нея и „БТК” АД.

На 19.10.2009 г. е постъпило становище от „Кимимпекс-търговия и лизинг” ЕООД, в което се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Визира се, че има сключен договор за дистрибуция с „БТК” АД, като прилагат извлечение от него. По силата на този договор, те предлагат на трети лица сключването на договори за мобилни услуги. Предложението за сключване на договор за план Хармония е от името на „БТК” АД, тъй като те имат договорни взаимоотношения за фиксирана гласова телефонна услуга. Твърдят, че по време на договора, Ж.Т. не е заявила, че не желае да получава маркетингови съобщения, поради което такива са правени на основание чл.261, ал.2 и сл. от Закона за електронните съобщения. Молят Комисията да постанови решение, с което жалбата да бъде оставена без уважение.

За заседанието, проведено на 21.10.2009 г. страните са редовно уведомени. Същите не се

явяват и не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна. Мотивите за това решение са следните:

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Видно от представените от жалбоподателката доказателства се установи, че между нея и „БТК” АД има сключен на 11.05.2009г. договор за тарифен план „Хармония”. Налице са всички предпоставки за законосъобразно обработване на данните от администратора. Обработването на личните данни от администратора е правомерно, тъй като на първо място оспорващата ги е предоставила сама, с цел сключване на договора и на второ място обработването е допустимо с оглед сключения вече договор. Фактът, че госпожа Т. доброволно е предоставила данните си се потвърждава и от нея самата в жалбата.

Личните данни, които жалбоподателката, счита че са неправомерно обработени от „БТК” АД, представлява номера на домашния ѝ телефон. В жалбата от г-жа Т. и допълнителните уточнения към нея се излагат твърдението, че нарушението на закона се състои в това, че „БТК” АД е дало номера на телефона ѝ на магазини 2be.

В чл.2, ал.1 от ЗЗЛД е дадено легално определение на лични данни. Лични данни е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Номерът на домашния телефон на жалбоподателката сам по себе си не може да се възприеме като лични данни. Това е така, защото само по него физическото лице не може да бъде идентифицирано. Жалбоподателката не е уточнила и не е представила доказателства в насока, дали служителя от магазини 2be, който ѝ се обадил, за да и предложи подаръка е индивидуализирал по име или по друг специфичен признак. Номера на стационарния телефон не може да се възприеме като идентификационен номер. В този смисъл, Комисията приема, че няма обработване на лични данни.

По отношение на наведените в жалбата доводи за това, че не е ползвала предоставената ѝ сим карта, а е получила сметки, и че начислената сума не е дължима от нея, тъй като не е провела сочените във фактурата разговори, както и искането за възстановяване на тази сума, Комисията остава без разглеждане, тъй като те не са от нейната компетентност, а още повече, от представените доказателства се установява, че районна прокуратура и икономическа полиция са сезирани за тези обстоятелства.

Въпреки, че жалбата е насочена само срещу неправомерното обработване на номера на домашния телефон на госпожа Т., Комисията, като независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и контрол по спазване на ЗЗЛД и на основание принципа на служебното начало, счита че дължи произнасяне, относно действията по обработването на данните от страна на заинтересованото лице по принцип.

„Кимипекс-търговия и лизинг” ЕООД на собствено основание е администратор на лични данни, по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни.

Дружеството е обработило личните данни на госпожа Т., съдържащи се в личната ѝ карта, във връзка със сключване на договора за план Хармония. Обработването е извършено в качеството му на обработващ личните данни.

Обработването на личните данните на госпожа Т., съдържащи се в личната ѝ карта от заинтересованата страна в производството „Кимипекс-търговия и лизинг” ЕООД е допустимо, поради

следните съображения:

Посочената в жалбата дата, на която оспорващата е отишла на щанда на магазин 2be, при поискване от страна на служителя е дала документа си за самоличност. Целта на обработване на данните е обвързана с действия, предхождащи сключването на договор. С факта на предоставянето на личната си карта, може да се приеме, че оспорващата е изразила съгласието си данните ѝ да бъдат обработени. Налице е едно от условията визирани в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, при наличието на които законодателят приема, че обработването е допустимо.

Със Закона за защита на личните данни се дава правна възможност администратора на лични данни да обработва данните сам или да възложи обработването на обработващ личните данни. Отношенията между тях трябва да са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който е определен обема на задълженията, който е възложил на обработващия личните данни. В случая тези отношения са регламентирани с договор за дистрибуция от 21.09.2005 г., сключен от двете дружества. В раздел II „Предмет и срок на действие на договора” е определен обема на задълженията, които има „Кимипекс-търговия и лизинг” ЕООД спрямо администратора на лични данни „БТК” АД. Заинтересованата страна има договорно задължение да рекламира и продава стоки, закупени от „БТК” АД, в своите обекти и да сключва потребителски договори за включване в мрежата на „БТК” АД, както и да променя условията по вече сключени договори. На основание изложеното, комисията приема, че данните са обработени законосъобразно и добросъвестно, съгласно принципите, залегнали в чл.2 от ЗЗЛД, събрани са с конкретна цел – сключване на договор план Хармония, не се обработват допълнително по начин, несъвместим с определената цел.

С молба депозирана на 21.10.2009г. „БТК” АД уведомява КЗЛД, че на 20.10.2009 г. в 16.53ч. е вписано в Търговския регистър вливането на „Кимипекс-търговия и лизинг” ЕООД в „БТК” АД. Ответното дружество моли заинтересованата страна да бъде заличена като такава, тъй като с вливането, същата е престанала да съществува в правния мир. Към молбата са представени извлечения от Търговския регистър.

Във връзка с молбата и представените към нея доказателства Комисията за защита на личните данни заличава като заинтересована страна в административното производство „Кимипекс-търговия и лизинг” ЕООД.

На основание изложеното Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно и добросъвестно, извършено е от администратор на лични данни и обработващ личните данни, в заявения обем, който ще се обработва, извършено е на правно основание.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация,

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег.№ Ж - 57/10.07.2009 г. от Ж.Г.Т. срещу „БТК” АД като неоснователна

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров/п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 76/11.11.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.11.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж-76/05.10.2009 г. от Д.Д.А. и Б.Д.А. срещу Национална природо-математическа гимназия „Академик Любомир Чакалов”.

Жалбоподателите сезират Комисията с твърдение, че личните им данни и тези на родителите им са оповестени незаконосъобразно, манипулативно и злонамерено пред 79 члена на педагогическия съвет на гимназията, на заседанието му проведено на 30.09.2008 г. Личните им данни се съдържат в декларация на бащата на жалбоподателите, Д.П.А., нотариално заверена от нотариус Д.Д. Твърдяната неправомерност при обработване на данни се изразява в това, че в продължение на два часа преди да започне заседанието на педагогическия съвет, педагогически съветник ги е извел от час и ги е завел в кабинета му. Там пред включена камера се държал спрямо тях по фашистки начин и е изопачавал данните, които се съдържат в нотариално заверената декларация на баща им. Оплакванията им са насочени срещу злоупотреба с техни лични данни и крайна непрозрачност на администрацията на НПМГ. Молят Комисията да им бъде дадена възможност да развият и конкретизират извършените нарушения.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

При извършената проверка на жалбата, с оглед преценката на допустимостта ѝ се установи, че в титулната част на жалбата е посочена годината на раждане на жалбоподателите, от която е видно, че същите са непълнолетни. В тази част е посочено, че жалбата се подава с попечителското съдействие на майка им М.Д.

В жалбата се сочи, че се подава в последния ден от срока, предвиден в чл.38 от ЗЗЛД. Това обстоятелство се потвърждава и от твърденията на оспорващите, че конкретното неправомерно обработване на данните им е извършено на 30.09.2008 г. на педагогическия съвет на Националната природо-математическа гимназия.

В края на жалбата, където са положени подписите на жалбоподателите е изразено съгласието на майка им М.Д. чрез полагане на подписа ѝ.

Във връзка с уточняване на срочността на жалбата, с оглед преценката на нейната допустимост и дали е подадена при условията на чл.28, ал.2 от ГПК е изпратено писмо изх.№ И - 4786/20.10.2009 г. до жалбоподателите. С него са изискани допълнителни доказателства, от които да се установи срочността на жалбата, родствената връзка между оспорващите и М.Д. и дали при подаване на жалбата е действала като законен представител или попечител. Определен е 7-дневен срок, в който да се представят доказателствата.

От обратната разписка, с която е изпратено писмото се установява, че то е получено от жалбоподателите на 26.10.2009 г. и даденият им срок за изпълнение на указанията е изтекъл на 02.11.2009 г.

С молба постъпила в деловодството на КЗЛД на 09.11.2009 г. от Д. и Б. А. са направени изискваните уточнения, като са приложени доказателства, удостоверяващи необходимите факти.

В жалбата се сочи, че жалбоподателите са подали на 14.01.2009 г. със съгласието на майка им, всеки един от тях жалби до Комисията. Твърди се, че жалбите са били окачествени като допълнителни доказателства към жалба с рег. № Ж - 73/2008 г., като в решението си КЗЛД е приела, че същите са недопустими.

Във връзка с тези факти се извърши служебна проверка, от която се установи следното:

Подадена е жалба рег. № Ж - 73/17.11.2008 г. от Д.А., с която се сезира Комисията за неправомерно обработване на личните му данни от Националната природо-математическа гимназия, съдържащи се в подписана от него декларация. По повод жалбата е образувано административно производство. Към жалбата са депозиран на 14.01.2009г. жалби и от Д. и Б. А. В тези жалби лицата

се жалят срещу действията на Националната природоматематическа гимназия, с които неправомерно е обработила личните им данни, съдържащи се в декларацията подписана от баща им, както и срещу други действия на гимназията.

Комисия за защита на личните данни е постановила на 14.01.2009 г.

Решение № 73. На втора страница, абзац шест се е произнесла и по жалбите на Д. и Б. А. от 14.01.2009 г. Приела е същите за недопустими, поради факта на ограничената им процесуална дееспособност. Решението е съобщено на М.Д. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ R ПС № И - 458/04.02.2009 г. госпожа Д. е получила заверения препис от решението на 11.02.2009 г.

Решение № 73/14.01.2009 г. е оспорено единствено и само от жалбоподателя Д.А. Образувано е пред Върховен административен съд на Република България, административно дело № 3887/2009 г. II отделение, насрочено за разглеждане в открито заседание на 14.12.2009 г.

Въз основа на извършените от служебната проверка констатации, Комисията приема, че жалбата е процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

За да приеме административния орган жалбата за допустима, следва да не е налице влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни. В конкретния случай има влязъл в сила административен акт, решение №73/14.01.2009 г. на Комисията. Жалбите от 14.01.2009 г. са подадени от същите лица, които са жалбоподатели в настоящето производство. Предметът им е търсене на защита на нарушеното им право на личен живот при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. Ответник по жалбите е Националната природо-математическа гимназия, която е сочена като ответник и в настоящето производство. Присъединяването на жалбите към жалба рег. № Ж - 73/2008 г. от Д.А. не променя факта, че същите са разгледани в общото производство и има произнасяне по тях. Решението на Комисията по жалбите на Д. и Б. А. е обективизирано в решение

№ 73/14.01.2009 г., страница втора, абзац шест. С него е прието, че жалбите са недопустими, поради липсата на процесуална дееспособност на жалбоподателите. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ R № И - 458/04.02.2009 г. Решение № 73/2009 г. на КЗЛД е съобщено на М.Д. От представените към административното производство доказателства, същата е майка на оспорващите и техен законен представител. В тази връзка Комисията приема, че решението е съобщено на лицата чрез техния представител и те са могли да упражнят правото си на жалба в законоустановения срок, което не са сторили.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 10, ал.1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 56, ал. 2 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж - 76/05.10.2009 г. от Д.Д.А. и Б.Д.А. срещу Националната природо-математическа гимназия „Акад. Любомир Чакалов”.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

М. Матева /п/

В. Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 66/25.11.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 25.11.2009 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с рег. № Ж - 66/28.08.2009 г. от В.И.З. срещу „С.“ ООД - в ликвидация.

С Решение от 28.10.2009 г. (Протокол № 32) в качеството ѝ на администратор на лични данни като ответна страна по жалбата Комисията конституира Агенцията по вписванията.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество

Жалбоподателят - явява се лично..

За Агенцията по вписванията се явява младши юрисконсулт Д.И. - представя надлежно съставено пълномощно.

„С.“ ООД - в ликвидация - не изпраща процесуален представител. Представено е за сведение писмо - уведомление до П. окръжен съд за прекратяване на дружеството, считано от 03.06.2009 г.

В.З. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от „С.“ ООД - в ликвидация, излагайки следните факти:

За период от 6 години, считано до 13.05.2008 г. жалбоподателят е в договорни отношения със „С.“ ООД - в ликвидация.

Към Заявление от 15.07.2009 г. до Агенцията по вписванията, Търговски регистър, дружеството прилага като неразделна част Постановление на Окръжна прокуратура - гр. П., което е неотносимо към заявените за вписване факти и обстоятелства. За сканирането и качването на сайта на Търговския регистър на въпросното постановление, в което се съдържат личните данни на жалбоподателя, последният не е уведомен.

В.З. твърди, че към момента процесуалните действия на прокуратурата спрямо него са прекратени и че публикуването на прокурорското постановление с неговите лични данни от страна на „С.“ ООД - в ликвидация в Търговския регистър, цели неговото компроментиране.

Към жалбата се прилагат писмени доказателства - 7 листа от сайта на Търговския регистър с информация за „С.“ ООД - в ликвидация, чрез която се потвърждават твърденията на жалбоподателя относно обработване на личните му данни от страна на дружеството.

В устните обяснения пред Комисията жалбоподателят възразява срещу действията на „С.“ ООД - в ликвидация, които според него в условията на продължавано нарушение подават документи към Агенцията по вписванията, съдържащи негови лични данни, като визира сключен от него в качеството му на бивш управител на дружеството договор за наем, електронен образ на който се намира във фирменото досие в Търговския регистър.

В.З. моли за извършване на проверка по случая и санкциониране на виновните лица.

С Решение от 16.09.2009 г. (Протокол № 28) Комисията изисква от ответната страна по жалбата и Агенцията по вписванията да представят становище във връзка с визираните в жалбата факти, а от жалбоподателя - представяне на доказателства в подкрепа на твърденията му за прекратените срещу него действия на прокуратурата, в качеството му на бивш управител на „С.“ ООД.

С писмо вх. № е-В-978/01.10.2009 г. - изпратено чрез личния си електронен адрес, жалбоподателят уведомява Комисията, че в дадения му 3-дневен срок не би могъл да представи копие от изисканото му като доказателство постановление на РП - Перник. Жалбоподателят посочва номера на прокурорската преписка с уточнение, че тя е решена от прокурор.

С писмо вх. № към Ж-66/09/08.10.2009 г. Агенцията по вписванията изразяват становище по жалбата, като посочват, че на 15.07.2009 г. М.Й. и Н.К. в качеството им на ликвидатори на „С.“ ООД - в ликвидация, подават Заявление за вписване на промяната на обстоятелството - изключване на съдружника В.З. Заявлението и приложените към него документи, които включват и Постановление № 767/2008 г. по описа на П. окръжна прокуратура, са въведени в информационната система от служител в Службата по регистрация - гр. П., който в изпълнение на разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър, е снел електронния образ от

тях със сканиращо устройство. След проверка на документите от страна на длъжностното лице по регистрация е установено, че не са представени доказателства относно валидното настъпване на обстоятелствата, подлежащи на вписване и е постановило отказ № 20090715114251/23.07.2009 г. Сканираното заявление и приложенията към него, както и постановения отказ, се визуализират по партидата на търговеца в раздел „досие”. Достъпът до тях е публичен поради публичния характер на търговския регистър.

С писмо изх. № И-4081/23.09.2009 г. Комисията уведомява управителя на „С.” ООД- в ликвидация - г-н Н.К., че в качеството му на администратор на лични данни е конституиран като ответна страна по жалбата, като изисква в 5-дн. срок да изрази становище. Писмото е върнато на 15.10.2009 г. с отметка „пратката не е потърсена от получателя”.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна, при наличието на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение от 16.09.2009 г. (Протокол № 28).

Разгледана по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Видно от представените доказателства, от фактическа страна безспорно установен се явява фактът на предоставяне на постановление Постановление № 767/2008 г. по описа на Пернишка окръжна прокуратура от страна на М.Й. и Н.К. в качеството им на ликвидатори на „С.” ООД-в ликвидация, на Агенцията по вписванията с оглед вписване на обстоятелството за изключване на жалбоподателя като съдружник от дружеството. Вписването на това обстоятелство в Търговския регистър изисква представянето на определен набор от документи, посочени в чл. 21, ал. 3 от Наредбата за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър /наричана по-долу за краткост „Наредбата”/, свързани с удостоверяване достоверността на подлежащия на вписване факт. Изключването на жалбоподателя като съдружник от дружеството следва да бъде извършено по предвидения за това ред по чл. 126, ал. 3 от ТЗ и съответно удостоверено с указаните в чл. 21, ал. 3, т. 7 от Наредбата документи - решение на Общото събрание за изключване на съдружника и предупреждението за изключване му по чл. 126 от Търговския закон. В този смисъл, предоставянето на Постановление на Пернишката прокуратура към набора от документи- подлежащи на вписване, от страна на „С.” ООД на Агенцията по вписванията, представлява обработване на личните данни в разрез разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като въпросното постановление, макар и документ на държавен орган, не удостоверява факти, свързани с подлежащото на вписване обстоятелство, но същевременно съдържа информация, идентифицираща и компрометираща жалбоподателя.

От друга страна, Агенцията по вписванията в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и обработваща личните данни на жалбоподателя на собствено основание, следва да извършва обработването на данните при спазването на основните принципи визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Съдържащият се електронен образ на Постановление № 767/2008 г. по описа на Пернишка окръжна прокуратура в Търговския регистър, достъпът до който на практика се явява неограничен поради публичния характер на регистъра, представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД. Обработването на личните данни на жалбоподателя чрез обявяването на Постановление № 767/2008 г. по описа на П. окръжна прокуратура, представлява неправомерно обработване на лични данни, като неправомерността се обуславя от действия на длъжностното лице по регистрацията, несъобразени с вмененото му по силата на чл. 21, т. 2 от ЗТР и чл. 91, т. 2 от Наредбата задължение да проверява дали представените актове подлежат на вписване.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж-66/28.08.2009 г. от В.И.З. срещу „С.” ООД - в ликвидация.

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на администратора на лични данни Агенцията по вписванията в двуседмичен срок

от получаване на настоящото решение да снесе от фирменото дело на „С.“ ООД - в ликвидация в Търговския регистър електронния образ на Постановление № 767/2008 г. по описа на П. окръжна прокуратура, както и електронния образ на Договор за наем от 15.04.2008 г., сключен между „С.“ ООД П. и „Е.“ ЕООД П.

В указания срок Комисията за защита на личните данни да бъде уведомена за предприетите действия за изпълнение на даденото задължително предписание дадено в т. П.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

В. Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 70/25.11.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 25.11.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-70/15.09.2009 г. от Л.Е.Н. срещу “К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, взето на заседание, проведено на 04.11.2009 г. е прието, че жалбата е процесуално допустима и като заинтересована страна в производството е конституирана „Г.Т.Б.” ЕАД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице – „К.Б.М.” ЕАД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление до Комисия за защита на личните данни за регистрацията му като администратор на лични данни.

Жалбоподателката сезира Комисията с оплакване, че през есента на 2008 г. имала изтекъл договор с мобилния оператор „Г.”, който договор дружеството е преподписало от нейно име, без съгласието ѝ. След като взела решение да спре ползваната от нея сим карта, била уведомена, че съществува договор, подписан от нея, който е валиден до 10.04.2010 г. Жалбоподателката била уведомена, че дължи и неустойки в размер на 90 лв. В последствие картата била спряна, без да заплати исканата сума за неустойка. Госпожа Н., твърди, че е предоставила личните си данни, единствено и само с цел сключване на първоначалния договор с дружеството, но за последващи тя не е давала съгласие. Желанието ѝ е, Комисията да се произнесе с решение, въз основа на което мобилния оператор да понесе последствията, за това, че неправомерно е обработил личните ѝ данни.

На основание чл.36, ал.2 от АПК са изискани становищата по жалбата на ответната и заин-

тересованата страна в производството.

От становището на „К.Б.М.” ЕАД и приложените към него документи се установява, че госпожа Ненчева е била страна по три договора за предоставяне на мобилни услуги от дружеството. Предмет на жалбата е подписаното допълнително споразумение по програма “З.” от 10.04.2009 г., към договор за мобилни услуги за мобилен номер 35989XXXXXXX. След извършена проверка от страна на дружеството е установено, че в разглеждания случай е била допусната техническа грешка. Техническата грешка е породена от възникнал софтуерен проблем в системата на магазин Г., находящ се в гр. Т. /там, където жалбоподателката сочи, че е сключен този договор, който тя не е подписвала/. Това е грешка в програмата на КБМ за подновяване на договорите за мобилните услуги. От името на жалбоподателката е била заведена електронна заявка за подновяване на сключения с нея договор. При явяването ѝ в търговския обект е констатирана тази грешка и своевременно са предприети действия по отстраняването ѝ. „К.Б.М.” ЕАД декларира, че не разполага с допълнителното споразумение, с което е анексиран договора и е удължен срока на действието му, тъй като такъв не е бил сключван, а фигурира единствено и само в системата “Customer Retention Program” и това се дължи на описаната техническа грешка. След констатация за възникналата грешка на 05.08.2009 г. било служебно подадено заявление за отказване от мобилни услуги, като потребителят е бил освободен от задължението да заплати предвидената неустойка за предсрочното прекратяване на договора. На 06.08.2009 г. СИМ картата е деактивирана от мрежата на дружеството, с което действие считат, че желанието на клиентката за изключване на картата е удовлетворено. „К.Б.М.” ЕАД приема, че разглеждания случай е разрешен своевременно, поради което не е налице злоупотреба с лични данни.

Заинтересованата страна не е изразила становището си по жалбата.

За насроченото за 25.11.2009 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. Депозирала е молба, с която уведомява Комисията, че не може да присъства на заседанието. „К.Б.М.” ЕАД се представлява от юрисконсулт М.И., заинтересованата страна не се явява и не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице Л.Н. е сезирала КЗЛД срещу действията на „К.Б.М.” ЕАД, администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Според твърденията на жалбоподателката действията на администратора представляват неправомерно обработване на личните ѝ данни, което е несъотносимо и надхвърля целите, за които тя е дала съгласието си.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Във връзка с изразеното становище и приложените към него документи Комисията приема, че като администратор на лични данни „К.Б.М.” ЕАД правомерно е обработил личните данни на

жалбоподателката. В заявлението си за регистрация като администратор на лични данни ответната страна е посочила, че води регистър на личните данни на потребителите на дружеството. Заявените цели, за които ще бъдат обработвани данните са за идентифицирани на потребителите. Не е спорно, че жалбоподателката при сключване на договорите и анексите към тях е изразила съгласието си данните ѝ да бъдат обработвани за тези цели.

Предмет на жалбата е подписаното допълнително споразумение по програма "З." от 10.04.2009 г., към договор за мобилни услуги за мобилен номер 35989XXXXXXX. От събраните по административната преписка доказателства е установено, че допълнително споразумение не е сключвано. Съществуването му е само в компютърната система на дружеството, което от своя страна е породено от техническа грешка.

Възникналият софтуерен проблем в системата на магазин Г. не е вследствие на човешко действие, което да е провокирано от умисъл. За да се приеме противното следва администраторът на лични данни да е извършил неправомерното обработване виновно.

Комисията приема, че госпожа Н. е упражнила правомощието си дадено в чл.28, ал.1, т.3 от ЗЗЛД. При посещението си в търговския обект, жалбоподателката е уведомена за възникналият софтуерен проблем. След като е констатирана техническата грешка, „К.Б.М.“ ЕАД своевременно е предприел технически и организационни мерки за отстраняването ѝ. Данните на физическото лице, обработени за целите на допълнителното споразумение са заличени във връзка с изискването на чл.2, ал.1, т.5 от ЗЗЛД.

Въпреки възникналият софтуерен проблем, администраторът на лични данни е предприел необходимите мерки за защита на данните. Те не са случайно или незаконно унищожени, загубени, не е осъществен неправомерен достъп до тях, като и не са изменени или разпространени на трети лица. В конкретния случай не може да се приеме, че има обработване на лични данни, а за възникнал технически проблем.

Заинтересованата страна „Г.Т.-Б.“ ЕАД е обработващ лични данни по смисъла на чл.3, ал.3 от ЗЗЛД. На собствено основание, тя също е администратор на лични данни и е регистриран в регистъра, който води КЗЛД. Дружеството е основен дистрибутор на стоките и услугите, който предлага „К.Б.М.“ ЕАД.

От събраните чрез законоустановени средства в рамките на правомощията на КЗЛД доказателства, не се установява по безспорен и категоричен начин нарушение на ЗЗЛД, свързано с неправомерно обработване на личните данни на Лилия Ненчева, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39., ал.2 от Правилника за дейността на комисия за защита на личните данни и нейната администрация,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№Ж-70/15.09.2009 г. от Л.Е.Н. срещу „К.Б.М.“ ЕАД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

В. Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 73/25.11.2009 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 25.11.2009 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-73/17.09.2009 г. от Р. Г. срещу Дирекция за социално подпомагане-гр. В.Т. и „ЦКБ” АД.

С Решение от 16.09.2009 г. (Протокол № 28) в качеството ѝ на администратор на лични данни като ответна страна по жалбата Комисията конституира Агенцията за социално подпомагане.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество.

Жалбоподателката-не се явява, не изпраща процесуален представител.

„ЦКБ” АД-не изпраща процесуален представител.

За АСП се явява адв. Д.Ф. - представя надлежно съставено пълномощно.

Р.Г. сезира Комисията с жалба срещу Дирекция за социално подпомагане -

гр. В.Т. и „ЦКБ” АД с твърдението, че последните неправомерно обработват нейните лични данни без нейно знание и съгласие, като за целта излага факти и прилага документи, от които е видно следното:

През месец януари 2008 г. Г.Г., с когото към момента жалбоподателката се намирала в съпругески взаимоотношения, използвал личните данни на съпругата си за издаване на банкова карта от „ЦКБ” АД - клон В.Т. В последствие картата останала в Г., който използвал получаваните ежесечно 25 лв., представляващи детски добавки. Сумите по картата са използвани от Г. за заплащане занималнята на детето. През месец септември 2008 г. Г. предал картата на своята съпруга, която едва тогава разбрала за нейното съществуване. Във връзка с това тя подала жалба до Районна прокуратура - В.Т. с молба за съдействие.

От Дирекция социално подпомагане, с писмо изх. № 94РР-2/нечетима дата/, уведомяват жалбоподателката, че след извършена проверка е установено, че има издадена карта на нейно име от банка „ЦКБ” АД и същата ѝ е предадена срещу собственоръчно положени от нея три имена и подпис на 31.01.2008 г.

От страна на „ЦКБ” АД уведомяват г-жа Г., че след извършена проверка на документацията по случая е установено, че всички документи, съпътстващи откриването и предаването на въпросната дебитна карта са подписани от нея. Банката е издала картата съгласно договор с АСП и тя е била предадена на служител на АСП срещу собственоръчно положен подпис на жалбоподателката.

Видно от приложения като доказателство към преписката протокол от съдебно заседание на Районен съд - В.Т., 6-ти състав, от 17.02.2009 г. по гр. дело № 2886 по описа на съда за 2008 г., Г.Г. признава, че лично е получил дебитната карта на Р.Г., за което се е подписал. От страна на РП - В.Т. с оглед събраните доказателства е установено, че е налице злоупотреба с лични данни от страна на Г.Г., без да са налице данни за престъпление по смисъла на НК, поради което е постановен отказ за образуване на досъдебно производство с Постановление № 1074/20.05.2009 г.

Жалбоподателката моли Комисията да предупреди служителите на Дирекция „Социално подпомагане”- гр. В.Т. г-жа В. и г-н Г., които да декларират, че няма да злоупотребяват с нейните лични данни, както и да бъдат наказани виновните служители на „ЦКБ” АД. Към жалбата се прилагат: заявка за подновяване на банкова карта - 1 лист; искова молба от Г.Г. до Районен съд - В.Т. с правно основание чл. 99 СК - един лист; протокол от съдебно заседание на РС - В.Т., проведено на 07.02.2009 г. - 2 листа; Постановление на РП - В.Т. за отказ от образуване на досъдебно производство; писмо от Дирекция „СП” - В.Т. до Г. - 1 лист; кореспонденция по електронен път между Г. и „ЦКБ” АД - 4 листа. С Решение от 16.09.2009 г. (Протокол № 28) Комисията обявява жалбата за допустима и решава да бъдат изискани становища и доказателства от ЦКБ АД, АСП, Районна прокуратура - В.Т., Районен съд - В.Т.

С писмо изх. № 1440/26.09.2009 г. Районен съд – В.Т. представя заверен препис на Протокол от съдебно заседание проведено на 17.02.2009 г. по гр. дело 2886/2008 г. по описа на ВТРС. На стр. 2 от същия протокол бившият съпруг на жалбоподателката признава, че лично е получил

въпросната дебитна карта, за която се е подписал лично и която в момента се намира в Р.Г.

С писмо изх. № 1074/ 28.09.2009 г. от РП - В.Т. изпращат заверени копия на материалите по Пр. пр. № 1074/09 по описа на ВТРП.

Видно от Постановление № 1074/09 от 20.05.2009 г. на РП - В.Т. е отказано образуване на досъдебно производство по прокурорска преписка № 1074/09 на ВТРП. От фактическата страна на постановлението се установява, че бившият съпруг на жалбоподателката е използвал нейните лични данни за издаване на банкова карта от „ЦКБ” АД - клон В.Т. Приема се, че е налице административно нарушение по ЗЗЛД. На Г.Г. е съставен предупредителен протокол по реда на чл. 56 от ЗМВР за въздържане от бъдещи незаконосъобразни действия спрямо съпругата му и използването на личните й данни. В приложените писмени обяснения на Г.Г., последният признава, че е получил дебитната карта от Дирекция „Социално подпомагане” - В.Т. през м. април 2008 г., което е удостоверил с подписа си и предава картата на съпругата си през м. септември на същата година.

От страна на банката с писмо изх. № 1/8537 от 01.10.2009 г. изразяват становище, с което поясняват договорния характер на взаимоотношенията си с АСП по повод банковото обслужване на последната във връзка с изплащане на средства за социално подпомагане на правоимащите лица.

Съгласно този договор /приложен към становището/ АСП представя на банката на магнитен носител заявка по образец - списък с трите имена, ЕГН и паспортни данни на лицата, на които следва да бъдат изплащани социални помощи, както и опис на дължимите за изплащане суми. Съгласно чл. 2, ал. 6 от същия Договор, подписването на договорите за издаване на дебитна карта Маестро от картодържателите, както и получаването на персонализираните карти и техните ПИН кодове, се извършва в поделенията на АСП. По повод на изложените в жалбата факти, от страна на банката се пояснява, че през м. април 2004 г. по предварително подадена заявка от страна на АСП, ЦКБ АД е издала на г-жа Г. дебитна карта със срок на валидност до м. април 2006 г. След изтичане на срока същата е подновена от страна на ЦКБ АД и предадена в Дирекция „СП” - В. Т.. Дирекция „СП” - В.Т. е предоставила списък на банката с картодържатели с подновени дебитни карти, който съдържа информация, че г-жа Г. е получила дебитната си карта на 31.01.2008 г., при което е изписано нейното име и е положен подпис.

С писмо изх. № 92-321 от 05.10.2009 г. АСП изразяват становище за неоснователност на жалбата. В подкрепа на твърдението си излагат доводи за правомерност на обработването на личните данни на жалбоподателката, позовавайки се на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД. Посочва се, че Дирекция „СП” по никакъв повод не е предоставяла лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Посочват, че като служител на дирекцията, Г.Г. е декларирал, че ще пази всички обстоятелства и факти, станали му известни при или по повод изпълнението на служебните задължения. Потвърждават факта, че въпросната дебитна карта е била взета от Г.Г., за което той е положил собствения си подпис и изписал имената на съпругата си в дневника за получаване на дебитни карти. За целта е подписал декларация за съгласие за обработване на личните му данни от АСП.

Правомерността на действието на предоставяне на дебитната карта на Г.Г. се обосновава и с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца, съгласно който помощта за детето се предоставя на семейството.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна, при наличието на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение от 16.09.2009 г. (Протокол № 28).

Разгледана по същество Комисията приема жалбата за основателна.

В качеството си на физическо лице Р.Г. сезира Комисията с жалба, в която протестира срещу неправомерното обработване на личните й данни от страна Агенцията за социално подпомагане в качеството й на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и срещу „ЦКБ” АД - в качеството му на обработващ лични данни по смисъла на §1, т. 3 от ЗЗЛД на осно-

вание „Договор за обслужване на помощи за социално подпомагане чрез дебитни банкови карти „Маестро” в национална валута” от 20.10.2004 г. с АСП, които следва да обработват личните данни на физическите лица в съответствие с разпоредбите на закона, при наличието на законоустановените предпоставки за това. От фактическа страна безспорен се явява факта, че Г.Г. е получил лично от Дирекция „Социално подпомагане” подновената дебитна карта за получаване на семейни помощи за дете, като за целта в дневника за получаване на тези карти изписва трите имена на съпругата си и полага своя подпис. Съгласно чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Закона за семейни помощи за деца, тези помощи се дължат на майката и в случай на нейно изрично писмено съгласие те могат да се предоставят на бащата. По конкретния казус няма данни за наличие на такова съгласие от страна на Р.Г.

Правомерността на обработването на лични данни на физическите лица следва да бъде обвързана с една от предвидените в чл. 4 от ЗЗЛД предпоставки за допустимостта на обработването на лични данни. Не се оспорва факта на правомерността на обработването на лични данни на жалбоподателката от страна на АСП във връзка с реализиране на правото ѝ за получаване на семейни помощи за деца. За тази цел Р.Г. попълва утвърдена по образец заявка - искане до ЦКБ АД от 2004 г., предадена на банката чрез Д „СП” - В.Т., което предполага наличието на нейното изрично съгласие данните ѝ да бъдат обработвани. От друга страна, предоставянето на подновената дебитна карта на правоимащото лице от страна на Дирекция „СП” - гр. В.Т. е свързано с действие по обработване на личните данни на жалбоподателката с цел различна от първоначалната. Докато извършените действия по обработване на личните данни на жалбоподателката първоначално са извършени лично от нея с цел издаване на дебитна карта, последващите действия по събиране, записване и съхранение на личните ѝ данни са обусловени от различна цел, а именно - връчване на самата дебитна карта. И в тази връзка в дневника за връчването на въпросните карти фигурира изричното искане данните да бъдат попълвани лично.

Изхождайки от гореизложеното се налага изводът, че личните данни на жалбоподателката са събрани, записани и съхранени от Д „СП” - В.Т. по повод връчването на подновена дебитна карта „Маестро” в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД с оглед липсата на изричното ѝ съгласие за извършване на тези действия по обработване на лични данни, както и в нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗЗЛД, с оглед факта, че обработените данни с цел връчването на дебитната карта са неточни - доколкото подписът като лична данна не съответства с този на лицето, чийто имена са вписани като получател на картата.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж-73/17.09.2009 г. от Р.Г. срещу Агенцията за социално подпомагане.

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на администратора на лични данни Агенцията за социално подпомагане в двуседмичен срок от получаване на настоящото решение да заличи данните на Р.Г. от дневника за получаване на дебитни карти на Дирекция „Социално подпомагане” - гр. В.Т., като се впишат необходимите данни на бившия съпруг на жалбоподателката Г.Г. като лице, на което е била предоставена дебитна карта Маестро с № 6760580***2008.**

В указания срок да бъде представен в Комисията за защита на личните данни заверен препис от дневника за получаване на дебитни карти на Дирекция „Социално подпомагане” - гр. В.Т. с нанесените посочени корекции на лични данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

В. Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 28/02.12.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.12.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № Ж-28/19.03.2009 г. от И.П.Г. срещу пенсионно осигурително дружество „А.Е.Д.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисия за защита на личните данни от заседание, проведено на 15.04.2009 г. е прието, че жалбата е процесуално допустима и е взето решение да се изиска становище от ответната страна, както и събиране на сведения от неучастваща страна в производството.

На заседание проведено на 15.07.2009 г. Комисията е взела решение да конституира като заинтересована страна, пенсионно осигурително дружество „Б.” АД и Комисия за финансов надзор.

Във връзка с постъпило от страна на жалбоподателя сведение, че е подал жалба в прокуратурата, е изискана официална информация от Районна прокуратура гр. С., за това дали пред нея има образувано производство.

На 20.11.2009 г. е постъпило в КЗЛД постановление №17724/16.11.2009 г. на В. Х. – районен прокурор в Районна прокуратура гр. С. постановено по пр.пр. №17724/2009 г., образувана от И.П.Г. В хода на разпоредената проверка от разследващия прокурор е установено, че на 04.02.2009 г. господин Г. е подал заявление за участие в универсален пенсионен фонд по ПОД „А.Е.Д.” ЕАД ЗАД. След това е получил информация от НАП, че от негово име е подадено второ заявление за участие в пенсионен фонд на ПОД „Б.” АД. и има сключен договор.

Изготвена е в рамките на досъдебното производство експертиза, като в даденото заключение е констатирано, че подписите на двата документа не са положени от И.Г., нито от лицето, отбелязано в документите като осигурителен посредник на дружеството.

Прокурорът намира, че по преписката се съдържат данни за осъществяването на състава на чл.309 от НК – съставяне на неистински частен документ. Но тъй като е установено, че документа е подаден в офиса на дружеството в гр. К., прокурорът счита, че престъплението е довършено там, поради което изпраща материалите по преписката на РП гр. К.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу ПОД „А.Е.Д.” ЕАД, което е администратор на лични данни по смисъла на закона и е регистрирано в регистъра, който води комисията, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД. При служебна справка е установено, че и заинтересованата страна ПОД „Б.” АД е регистрирано като администратор на лични данни. От така събраните към административната преписка доказателства може да се направи предположение, че двете пенсионни дружества са обработили личните данни на жалбоподателят, при наличие на едно от условията посочени в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна по тях.

Комисия за защита на личните данни не е оторизирания орган, който може да извърши проверка и установи дали представените доказателства са истински или неистински. Също така не може да установи, дали при съставяне на даден документ е осъществен състав на престъпление.

Констатациите на прокуратурата, въз основа на извършената проверка са, че има данни за извършено престъпление по чл.309 от НК. На основание изложеното Комисия приема, че образуваното досъдебно производство пред органите прокуратурата е преюдициално спрямо развиващото се пред нея производство. От изхода на това производство, ще се установи по какъв начин и от кой

са предоставени личните данни на жалбоподателят на ПОД „Б.” АД и има ли извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на конкретен администратор. Необходимостта от спиране на административното производство се налага и от факта, че от събраните доказателства не може обработването на данните да се обвърже по категоричен начин с администраторите на лични данни, конституирани като страни в производството.

В конкретния случай, няма издадено удостоверение, за наличието на образувано друго производство. Приложеното постановление на районен прокурор В. Х. по пр.пр. №17724/2009 г. съдържа всички изискуеми се от закона реквизити и от него може да се установи, че има образувано друго производство, пред друг орган.

На основание новопредставените доказателства Комисията счита, че е налице предпоставката на чл.54, ал.1, т.5 от АПК за спиране на административното производство. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за постановяване на решението на КЗЛД.

С оглед изложеното Комисията, приема, че е налице хипотезата на чл.54, ал.5 от АПК, поради което на основание чл.54, ал.4 от АПК,

РЕШИ :

Спира административно производство, образувано по жалба вх. № Ж-8/19.03.2009г. от И.П.Г. срещу ПОД „А.Е.Д.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване по реда на чл.202 от АПК, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

В. Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 78/02.12.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.12.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 78/08.10.2009 г. от Т.Г.П. от гр. В. срещу К.П. от гр. В.

На 08.10.2009 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба, служебно препратена от Районна прокуратура - гр. В., с рег. № Ж - 78/ 08.10.2009 г. от Т.П. срещу К.П. С нея жалбоподателят сезира РП – В. за нарушени негови права по ЗЗЛД от страна на К.П., изразяващи се в тяхното незаконно сдобиване и използване от страна на ответника по жалбата. За целта г-н П. излага следните факти:

По досъдебно производство № ЗМ 588/2009 г. по описа на РПУ – В. и

№ 974/2009 г. по описа на РП – В. има представена от жалбоподателя Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, изнесени са данни за извършени от него покупко-продажба на недвижими имоти с цитиране на точните суми, номер на имоти и т. н. Т.П. счита, че въпросната декларация е предоставена от К.П. и сочи, че му е неизвестно откъде последната се е сдобила с нея. Г-н П. уточнява, че е предоставил декларацията на лица - администратори на лични данни във връзка с разпореждане с недвижими имоти. В жалбата си г-н П. иска от РП – В. извърши проверка по твърдените от него факти и да си иска от г-жа П. отговорност от евентуално извършеното от нея престъпление.

С Решение от 28.10.2009 г. (Протокол № 32) Комисията изисква становище от жалбоподателя, ответника по жалбата, РПУ – В. и РП - В.

С писмо вх. № към Ж - 78/09/17.11.2009 г. Т.П. пояснява, по жалба на К.П. срещу него е образувано досъдебно производство пред РПУ и РП - В. В жалбата си К.П. твърди, че се е запознала с данните по изп. дело № 78/2009 г. по описа на държавния съдебен изпълнител при РС – В., при което е установила, че Т.П. е подписал декларации по чл. 264, ал. 1 от ДОПК с невярно съдържание. Твърди, че в това изпълнително дело не се съдържат данни за нотариалните актове, цитирани в жалбата и че П. няма право да се сдобива с подписаните от него декларации пред съответните институции, тъй като това са действия, извършени от него в резултат на търговската му дейност като едноличен търговец.

С писмо вх. № към Ж - 78/09/13.11.2009 г. К.П. изразява становище по жалбата на Т.П. пред КЗЛД, като пояснява, че имат търговски взаимоотношения с жалбоподателя, дори са съдружници в „Н.Д.П.” ООД. Като взискател по изпълнителни дела пред РС – В. има достъп до данните на жалбоподателя, а в тях се съдържа информация за имотите на г-н П. Относно попълването от него декларации се твърди, че са събрани от разследващите органи в рамките на техните правомощия във връзка с образуваното досъдебно производство.

С писмо изх. № 3М 588/10.11.2009 г. от РПУ – В. уведомяват Комисията, че исканата информация следва да се предостави от наблюдаващия прокурор от РП - В.

С писмо вх. № към Ж - 78/09/20.11.2009 г. от РП – В. уведомяват Комисията, че срещу жалбоподателя има образувано досъдебно производство за това, че последният в условията на продължавано престъпление е потвърдил неистина в писмени декларации по чл. 246, ал. 1 от ДОПК, които се предават на нотариус за удостоверяване истинността на обстоятелството, че лично и като едноличен търговец няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски. Пояснява се, че Декларациите са представени по делото в оригинал от Службата по вписвания при РС - В.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

С оглед гореизложеното, имайки в предвид, че личните данни на жалбоподателя са събрани и обработени по повод и във връзка с досъдебно производство № 3М-558/2009 г. по описа на РПУ – В. и № 974/2009 г. по описа на РП – В. и поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и на основание чл. 5, ал. 2 от ПДКЗЛДНА Комисията

РЕШИ:

1. Прекратява производството по жалба с рег. № Ж - 78/08.10.2009 г. от Т.Г.П. от гр. В. срещу К.П.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Кр. Димитров /п/
Валентин Енев /п/
В. Целков /п/**

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО СИГНАЛИ

РЕШЕНИЕ

от

25.11.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.11.2009 г., разгледа искане с вх. № 1430/30.04.2007 год. за предоставяне на лични данни в САЩ и Швейцария от „П.С.Б.” ЕООД.

С молба вх. № В - 1430/21.05.2009 г. представителят на „П.С.Б.” ЕООД е отправил молба до КЗЛД за произнасяне на административния орган по искане вх. № 1430/30.05.2007 г. за допускане предоставянето на лични данни от администратора към САЩ и Швейцария с оглед влязло в сила

Решение № 11564/03.11.2008 г. на Върховния административен съд /ВАС/ по административно дело № 11897/2007 г.

С посоченото решение на ВАС е отменено решение на КЗЛД от 25.07.2007 г., с което е отказано разрешение на „П.С.Б.” ЕООД да предоставя лични данни в САЩ и Швейцария.

В тази връзка администраторът на лични данни моли КЗЛД за произнасяне съобразно указанията в мотивите на решение № 11564/03.11.2008 г. на ВАС.

С оглед решение на КЗЛД от заседание, проведено на 01.07.2009 г., на М.Т. – управител на „П.С.Б.” ЕООД е изпратено писмо с изх. № и- 2615/22.07.2009 г. В него е дадено указание на „П.С.Б.” ЕООД да бъде предоставено заверено копие на актуален, обвързващ двете страни договор и приложения към него, с включени стандартни договорни клаузи, осигуряващи адекватно ниво на защита. Поискана е също така информацията относно получателите на лични данни, правното основание на което се иска разрешение за трансфер на лични данни за всеки случай, доказателства и информация.

В писмо вх. № към в-1430/07/04.08.2009 г. от „П.С.Б.” ЕООД е посочено, че получатели на прехвърляните данни могат да бъдат единствено:

1. дружествата – майки от веригата П. /притежаващи 100 % от капитала на дъщерните дружества/, включващи П.Д.К., П.Х. – Б.И., Инк., Е.И. Д. де Н. и др./ филиали/ и
2. трети лица /продавачи/, които имат договор да предоставят услуги, касаещи целите на прехвърлянето.

Посочено е също, че целите и правното основание на прехвърлянето са свързани:

1. с корпоративни нужди на дружествата в рамките на един концерн/ дружество - майка и дъщерно дружество/, които образуват една икономическа група и
2. когато предоставянето е необходимо за изпълнение задълженията по договор, предоставяне на услуги между физическото лице и администратора и/или между администратора и друг субект за договор, сключен в интерес на физическото лице/ чл.36, ал.6т.2 и т.3 от ЗЗЛД/.

С писмо вх. № към В – 1430/21.10.2009 г. от „П.С.Б.” ЕООД до КЗЛД е изпратено споразумение за прехвърляне на лични данни, сключено между П.Х.Б.И., от една страна и „П.С.Б.” ЕООД от друга. Посочено е, че това е актуален, обвързващ двете страни договор и приложения към него, с включени стандартни договорни клаузи, осигуряващи адекватно ниво на защита на личните данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 36а, ал. 3 от ЗЗЛД при предоставяне на лични данни в трета държава КЗЛД извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни, като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с действията или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера, целта и продължителността на обработването, правната уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

На основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В разглежданата хипотеза „П.С.Б.” ЕООД са приложили към молбата си за предоставяне на лични данни в трети страни споразумение с „П.Х.-Б.И.И.” САЩ от 28 ноември 2006 г. за трансфер на лични данни, с което са приели стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита, съгласно решение на Европейската комисия от 24 декември 2004 г.

В чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД е отразена втората хипотеза, при наличието на която КЗЛД не извършва преценка на „адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава”. Посочената разпоредба се отнася за случаите, когато е налице произнасяне, с решение на Европейската комисия /ЕК/, че третата държава, в която се предоставят личните данни осигурява адекватно ниво на защита. Съгласно Директива 95/46/ЕК за защита на данните трансферите на лични данни от ЕС в трети държави могат да се осъществят, ако въпросната трета държава осигурява адекватно ниво на защита. В изключителната компетентност на ЕК е определянето на адекватно ниво на защита на данните, което се посочва като „заключение за адекватност”. Произнасянето на Европейската комисия в разглеждания смисъл е с решение от 26.07.2000 г. – 2000/518/ЕС.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и чл. 35 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Съгласно разпоредбата на чл. 36а, ал. 4, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД, предоставянето на лични данни на трети лица от администратора на лични данни „П.С.Б.” ЕООД в САЩ и Швейцария, е допустимо. По отношение на САЩ то е допустимо предвид сключено споразумение между „П.С.Б.” ЕООД и „П.Х.-Б.И.И. САЩ от 28 ноември 2006 г. за прехвърляне на лични данни, с което са приети стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита, съгласно решение на Европейската комисия от 24 декември 2004 г. По отношение на Швейцария предоставянето е допустимо в изпълнение на решение на Европейската комисия от 26.07.2000 г. – 2000/518/ЕС, с което е налице произнасяне за адекватно ниво на защита на личните данни в Швейцария.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

В. Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № в-2160/23.10.2009 г. от д-р Петър Чилингиров – управител на междуобластен диспансер за онкологични заболявания със стационар – Стара Загора” ЕООД, с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ на заседание, проведено на 05.11.2009 г., разглежда искане за становище с вх.№ в- 2160/23.10.2009 г. от д-р Петър Чилингиров – управител на междуобластен диспансер за онкологични заболявания със стационар – Стара Загора” ЕООД. Искането за становище е по повод получено писмо с вх.№ 4704 -2458/01.10.2009 г. от Радост Костова – заместник кмет “СХД” на община Сливен във връзка за изготвяне на списък на регистрирани лица с онкологични заболявания в “МДОЗС – Стара Загора” ЕООД. В искането за становище се поставят няколко въпроса:

1. Правомерно ли е от страна на “МДОЗС – Стара Загора” изготвянето на подобен списък на заболели лица и предоставянето му на горещитираната институция?
2. Какви са необходимите документи, съпътстващи подобна процедура за осигуряване защитата на данните?

Към искането за становище е приложено полученото писмо с вх.№ 4704- 2458/01.10.2009 г. от община Сливен.

Община Сливен е юридическо лице, орган на местно самоуправление. Тя е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Общината е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни с вх.№ 3- 1030128 и има издадено удостоверение У - 1111 от КЗЛД за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

Междуобластен диспансер за онкологични заболявания със стационар – Стара Загора е юридическо лице, регистрирано като еднолично ограничено отговорно дружество по Търговския закон. Едноличен собственик на капитала на дружеството е община Стара Загора. “МДОЗС – Стара Загора” ЕООД е лечебно заведение по чл. 10, т. 3 от Закона за лечебните заведения. Дружеството е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни с вх.№ 3- 32469/30.10.2003 г. и има издадено удостоверение У - 164228 от КЗЛД за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

В приложеното писмо с номер 4704-2458/01.10.2009 г. е посочено, че на 28.09.2009 г. е проведена кръгла маса на тема “Профилактика на рака на гърдата”, организирана съвместно от Областна администрация, общинска администрация и сдружение “Онкологично болни и приятели – Сливен. Посочено е, че по идея на областния управител на Сливен г-н Марин Кавръков, е прието да бъде създаден регистър на потенциално застрашените лица от онкологични заболявания в област Сливен, които да бъдат обект на ежегоден скрининг. В писмото е посочено, че на основание чл.5, т.6 от Закона за защита на личните данни управителят на МДОЗС - Стара Загора следва да окаже съдействие при изготвянето на списък /регистър/ на близките /децата/ на лицата от Област Сливен, регистрирани в МДОЗС - Стара Загора. За целта е поискан списък на диспансери-зираните в МДОЗС - Стара Загора жители на област Сливен, в който да бъдат посочени и единните им граждански номера, за да бъдат издирени кръвните им роднини /деца/.

Предоставянето на исканата информация с лични данни на онкологично болни лица ще представлява обработване на лични данни, по смисъла на определението, разписано в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД - “Обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение,

възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Въпросният списък на болни от онкологични заболявания лица представлява обработване на лични данни, отнасящи се до здравето, съгласно чл.5, ал.1, т.3. В закона за защита на личните данни е предвидена забрана за обработването на такива данни, освен ако не е налице някоя от хипотезите на чл. 5, ал. 2. В писмото се цитира чл. 5, т.6 /най- вероятно се има предвид чл.5, ал.2, т.6/, съгласно която обработването е необходимо за целите на превантивната медицина, медицинската диагностика, предоставянето и управлението на здравни услуги, при условие, че данните се обработват от медицински специалист, задължен по закон да пази професионална тайна, или от друго лице, обвързано с подобно задължение за опазване на тайна.

Исканата информация представлява здравна информация по смисъла на чл.27, ал.1 от Закона за здравето /ЗЗ/- ”Здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация”. В чл.28 от ЗЗ е посочено, че здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица, когато :

1. лечението на лицето продължава в друго лечебно заведение;
2. съществува заплаха за здравето или живота на други лица;
3. е необходима при идентификация на човешки труп или за установяване на причините за смъртта;
4. е необходима за нуждите на държавния здравен контрол за предотвратяване на епидемии и разпространение на заразни заболявания;
5. е необходима за нуждите на медицинската експертиза и общественото осигуряване;
6. е необходима за нуждите на медицинската статистика или за медицински научни изследвания, след като данните, идентифициращи пациента, са заличени;
7. е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, РЦЗ, РИОКОЗ и Националния статистически институт.

В ал.2 на чл.28 на ЗЗ е разписано, че предоставянето на информация в случаите по ал. 1, т. 2, когато съществува заплаха за здравето или живота на други лица, се извършва след уведомяване на съответното лице.

В ал.3 на чл.28 от ЗЗ е посочено, че лицата по чл. 27, ал. 2, към които спада и Междубластният диспансер за онкологични заболявания със стационар - Стара Загора, са длъжни да осигурят защита на съхраняваната от тях здравна информация от неправомерен достъп.

Следва да се има предвид и разпоредбата на чл.7 от ЗЗ, съгласно която държавната здравна политика на територията на областта се осъществява и организира от регионален център по здравеопазване и регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве. В чл.17, ал.1, т.5 на ЗЗ е разписано, че регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве осъществяват промоция на здравето и интегрирана профилактика на болестите.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Обработването на лични данни (чрез предоставянето им) за онкологично болни лица, диспансеризирани в МДОЗС – гр. Стара Загора, с цел да бъдат издирени техни кръвни роднини /деца/, следва да става само след деклариране на тяхното съгласие за включване в подобен списък. Когато се касае за кръвните им роднини /деца/, навършили пълнолетие, те също следва да декларират изрично своето съгласие за включване в списъка. Преди предоставянето на данните следва да бъде поискано становище и от Министерството на здравеопазването.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: *Искане вх. № в-2170/26.10.2009 г. от Атанас Черешаров – председател на постоянна комисия по граждански права, молби и жалби на Столичния общински съвет, с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ на заседание, проведено на 05.11.2009 г., разгледа искане за становище с вх.№ в- 2170/26.10.2009 г. от Атанас Черешаров – председател на постоянната комисия по граждански права, молби и жалби на Столичния общински съвет. Искането за становище е по повод заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 94 ЗДОИ – 86/16.07.2009 г. на И.М.П. до Столичен общински съвет. В искането за становище е посочено, че исканите от г-н П. протоколи са работни /не са стенографирани/ и отразяват само крайни становища по обсъждани въпроси. Посочва се, че в тях се съдържат лични данни на трети лица. Към искането за становище е приложено копие на цитираното по-горе заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 94 –ЗДОИ – 86/16.07.2009 г.

Столичният общински съвет е орган на местното самоуправление на територията на Столична община. Той е колективно действащ орган с обща компетентност. Столичният общински съвет се състои от 61 общински съветници, избрани пряко от населението на Столична община. Столичният общински съвет осъществява своите правомощия въз основа на Конституцията на Република България, Европейската харта за местно самоуправление, Закона за местното самоуправление и местната администрация, действащото законодателство, както и въз основа на Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет.

В приложеното искане за достъп до обществена информация с вх.№ 94-ЗДОИ-86/16.07.2009 г. г-н П. е поискал от Столичния общински съвет да му предостави информацията относно:

1. Протокол от заседание на Комисията по жалби /има се предвид вероятно постоянна комисия по граждански права, молби и жалби/ в столичен общински съвет, проведено на 18.06.2009 г. от 11 часа в зала 2 на СО.
2. Протокол от присъстващи общински съветници на това заседание.
3. Протокол от присъстващите граждани на това заседание на комисията.

В искането за становище е посочено, че въпросните протоколи съдържат лични данни на трети лица, но не е указано какви са тези данни. В случаите на отправени искания за изразяване на становище до КЗЛД по приложение на Закона за защита на личните данни по повод заявления за достъп до обществена информация, свързани с достъп до лични данни на трети лица, задължително следва да се посочи видът на личните данни.

Законът за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществеността. В чл.2 ал.4 от закона е посочено, че той не се прилага за достъпа до лични данни. В чл.6 от ЗДОИ са разписани основните принципи при осъществяване на правото на достъп до обществена информация. Те са:

1. откритост, достоверност и пълнота на информацията;
2. осигуряване на еднакви условия за достъп до обществена информация;
3. осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация;
4. защита на правото на информация;
5. защита на личната информация;
6. гарантиране на сигурността на обществото и държавата.

В раздел втори “Разглеждане на заявленията и предоставяне на достъп до обществена

информация” на ЗДОИ са посочени начинът и сроковете за разглеждане на заявления за достъп. В чл.31 е разписана процедурата за удължаване на срока за предоставяне на достъп във връзка със защитата на интересите на трети лица. Предвидена е възможност срокът за разглеждане на заявленията за достъп да бъде удължен, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. Съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на трето лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението. В решението си за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация съответният орган е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасящата се до него информация. В ал.4, чл.31 от ЗДОИ е разписано, че при неполучаване на съгласие от третото лице в определения в закона срок или при изричен отказ да се даде съгласие, съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и начин, по който да не се разкрива информацията, която се отнася до третото лице. В искането за становище няма информация дали такова съгласие е искано и какъв е бил резултатът, ако е било поискано.

Предоставянето на исканите документи с лични данни на г-н П. ще представлява обработване на лични данни, по смисъла на определението, разписано в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД - “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

В чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни е определено само в кои случаи е допустимо обработването на личните данни на физическите лица. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В изложената хипотеза е приложима разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗЗЛД – в случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическо лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него. Достъпът следва да се предоставя при спазване целта на ЗДОИ, а именно, упражняването правото на достъп до обществена информация следва да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Постоянната комисия по граждански права, молби и жалби към Столичен общински съвет може да предостави исканата информация при спазване на чл.26, ал.2 от ЗЗЛД и чл.31 от ЗДОИ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № в-884/09.09.2009 г. от Нотариус Елена Еленкова, рег. № 052, с район на действие района на СРС относно изискване на Нотариалната камара за предоставяне на лични данни, съдържащи се в пълномощни за извършване на сделки на разпореждане с недвижими имоти и тяхното въвеждане в информационната система, създадена на основание чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 11.11.2009г. (Протокол № 34), разгледа искане за становище с вх. № в-884/09.09.2009 г. от Нотариус Елена Еленкова, рег. № 052, с район на действие района на СРС относно изискване на Нотариалната камара за предоставяне на лични данни, съдържащи се в пълномощни за извършване на сделки на разпореждане с недвижими имоти и тяхното въвеждане в информационната система, създадена на основание чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД).

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е получено искане за становище с вх. № в-884/09.09.2009 г. от Нотариус Елена Еленкова, рег. № 052, с район на действие района на СРС относно изискване на Нотариалната камара за предоставяне на лични данни, съдържащи се в пълномощни за извършване на сделки на разпореждане с недвижими имоти и тяхното въвеждане в информационната система, създадена на основание чл. 28б от ЗННД. В искането са поставени въпроси във връзка с необходимостта от уведомяване относно правата на лицата, чиито данни ще бъдат предоставяни по чл. 34а от ЗЗЛД, в ресора на който администратор влиза задължението за това уведомяване, както и начинът, по който ще бъде осъществено. В искането се твърди, че е невъзможно да бъдат уведомени упълномощените лица, тъй като те не се явяват лично пред нотариуса. Твърди се също, че съществува колизия между чл. 28а, ал. 4 от ЗННД, който регламентира кой може да получи справки от нотариалните дела, като изброяването е изчерпателно и чл. 28б, който препраща към нормативен акт от по-низша степен – Наредба. Посочено е, че в случай на извършена сделка с такова пълномощно (системата не отчита, с кои пълномощни е извършена сделка и с кои не), същото става част от нотариалното дело и за него би следвало да важи чл. 28а от ЗННД, а не чл. 28б от същия закон и че не би могла да се даде справка на лице извън изрично изброените.

Нотариалната камара (НК) е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В качеството си на такъв НК обработва лични данни. “Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкри-

ване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

По-горе изброените основания са дадени алтернативно в закона, като при наличие на поне едно от тях обработването на лични данни е допустимо и законосъобразно.

Със Закона за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ДВ, бр. 59 от 2007 г., Обн. ДВ. бр.42 от 5 юни 2009г.) в параграф 28 е прието изменение на Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД), като се създава нов чл. 28б, съгласно който към Нотариалната камара се създава информационна система - „Единство”, която съдържа база данни - част от служебния архив на нотариуса. Правото на достъп до информационната система и данните, които се въвеждат, се определят с наредбата по чл. 28, ал. 1 от ЗННД.

Информационната система представлява съвкупност от електронни бази данни, част от служебните архиви на всички нотариуси в Република България, която съвкупност е организирана систематически и е разположена на сървър, който се поддържа от Нотариалната камара на РБ.

В чл. 9а от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори е посочен обемът от информация, която всеки нотариусът е длъжен да въведе или изпрати в електронен вид незабавно в информационната система на Нотариалната камара, а именно:

1. извлечение от пълномощно след едновременно удостоверяване на подпис и съдържание по реда на чл. 590, ал. 4 от Гражданския процесуален кодекс; извлечението съдържа:
 - а) данните по чл. 6, ал. 1, буква “а” от Правилника за вписванията, одобрен с ПМС № 1486 от 1951 г., за упълномощителя (упълномощителите) и упълномощения (упълномощените);
 - б) пълно описание на правата, условията и срока на упълномощаването, и
 - в) кратко описание на имота, ако е налице в текста на пълномощното;
2. извлечение от нотариално удостоверени документи, с които се оттеглят пълномощни; извлечението, освен данните по т. 1 за упълномощителя и упълномощения, съдържа и номера и датата на пълномощното, както и името и номера на нотариуса, извършил удостоверяването на оттегленото пълномощно;
3. името и ЕГН на завещателя, извършил нотариално завещание или акт за отмяна на завещание, както и името и ЕГН на завещателя на предадено за пазене, върнато или обявено саморъчно завещание.

Начините за изпращане на информация в системата са определени в инструкцията за работа с информационна система „Единство”, или това се осъществява:

1. чрез изпращане на електронен адрес baza@notary-chamber.org, като информацията е организирана в таблица формат Excel 2003/2007 или Excel CSV. За улеснение в сайта на Нотариалната

камара са качени таблици Excel, които могат да бъдат използвани за тази цел, или

2. чрез използване на един от създадените два модула - Модул Нотариус Футурум (МНФ) и Свободно приложим модул (СПМ)- за автоматичен пренос на данни към информационната система „Единство”, като файл или таблица, изпратени успешно с модул, не се изпращат на имейла.

С цел да облекчи и улесни нотариусите в изпълнение на задълженията им, Нотариалната камара е закупила софтуер за автоматизирано водене на служебния архив на нотариуса и е поръчала изработването на модули за автоматичен пренос на данни към информационната система. В Инструкцията са посочени два модула, чрез които ще се осъществява изпращането на информацията в електронен вид в системата:

Първият МНФ е приложим само и единствено към програмата Нотариус Футурум (Нота Регистър 2008), докато вторият СПМ е свободно приложим, тъй като той не представлява допълнителна функционалност към който програмен продукт, а се поставя самостоятелно на компютъра и е независим от програмата за електронния архив на нотариуса. Този модул е пригоден така, че да намира и изпраща в информационната система предварително създадена в компютъра таблица с необходимата информация. Без значение е дали тази таблица е създадена от програмата за електронен архив на нотариуса или е ръчно попълнена. Достатъчно е само тя да съществува в компютъра и да отговаря на изискванията за формат (Excel 2003/2007 или Excel CSV) и правилно попълнена в точния обем информация.

Съгласно параграф 5 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори, в срок от 30-дни, считан от влизане в сила на наредбата, всеки нотариус е длъжен да въведе и изпрати, в електронен вид, в информационната система на Нотариалната камара извлечение от пълномощните, касаещи недвижим имот, оттегляне на пълномощни, завещания.

Начинът на извършване на справки по електронен път от информационната система е регламентиран в чл. 2а от горесцитираната наредба. Посочено е, че справки в регистъра се извършват чрез Нотариалната камара или чрез нотариус, като:

- Служебни справки от информационната система се извършват чрез предоставен от Нотариалната камара достъп.

- Право на достъп за служебни справки от информационната система се предоставя на държавни органи, които имат правен интерес.

В конкретния казус, е приложима хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, т.е. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Наличието на едно от нормативно посочените основания в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, в конкретния случай т. 1 от същия, е достатъчно, за да бъде допустимо обработването на лични данни. В този случай, изричното съгласие на физическото лице - упълномощител/упълномощен - не е необходимо и неговото наличие или липса не са предпоставка за правомерното обработване на лични данни.

С нормата на чл. 34а от ЗЗЛД е предвидено правото на възражение на физическото лице срещу действията на администратора на лични данни. Това право може да бъде упражнено по повод искането за достъп и решението на администратора на лични данни и включва правото да възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни при наличие на законово основание за това, както и да възрази срещу обработването за целите на директния маркетинг.

Едновременно с горните права, физическото лице следва да бъде уведомено преди личните му данни да бъдат разкрити за първи път на трети лица или използвани от тяхно име за предходната цел, като му бъде предоставена възможност да възрази срещу такова разкриване или използване. Правото на достъп, искане за заличаване, коригиране или блокиране на лични данни се упражнява от физическите лица директно, с писмено заявление до администратора на лични данни, който ги обработва.

Всяко действие по обработване на лични данни следва да бъде съобразено с принципите по чл. 2, ал. 2, като е налице поне едно от условията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Създадената и поддържана информационна система е регистър с база данни, съставляващи лични данни. Нотариалната камара, в качеството ѝ на администратор на лични данни, следва да

актуализира извършената регистрация, като заяви създадения и поддържан от нея нов регистър в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри при КЗЛД.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

При предоставяне на лични данни от един администратор на друг администратор на лични данни следва да е налице условие за допустимост на обработване на лични данни в съответствие с посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания. В конкретната хипотеза обработването е допустимо съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Правото на достъп, искане за заличаване, коригиране или блокиране на лични данни се упражнява от физическите лица директно, с писмено заявление до администратора на лични данни, който ги обработва.

Нотариалната камара следва да заяви създадения и поддържан от нея нов регистър в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри при КЗЛД.

Обработването на лични данни трябва да бъде осъществено по нормативно посочения в Закона за нотариусите и нотариалната дейност и подзаконовите нормативни актове ред и обем, при наличие на изискуемите от закона предпоставки, както и при спазване на принципите, залегнали в чл. 2 на Закона за защита на личните данни.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане с вх. № в-1905/24.09.2009 г. от „Юробанк И Еф Джи България” АД, представлявано от изпълнителните директори г-жа Петя Димитрова и г-н Асен Ягодин за становище относно практическото приложение на Глава шеста от ЗЗЛД.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 11.11.2009г. (Протокол № 34), разгледа искане за становище с вх. № в-1905/24.09.2009 г. от „Юробанк И Еф България” АД, представлявано от изпълнителните директори г-жа Петя Димитрова и г-н Асен Ягодин за становище относно практическото приложение на Глава шеста от ЗЗЛД.

С искане вх. № В-1905/24.09.2009 г. до КЗЛД представителите на „Юробанк И Еф Джи България” АД/Банката/ желаят да получат компетентно становище относно допустимостта на предоставяне на лични данни от администратор на лични данни на трета държава с оглед разпоредбата на чл. 36а, ал. 6, т. 1 от ЗЗЛД.

В качеството на администратор на лични данни, Банката информира, че в съответствие с международната практика е сключила договори с чуждестранни банки, чрез които ще осъществява съхраняването на клиентските финансови инструменти на съответния чуждестранен пазар. В тази връзка е необходимо Банката да предоставя на съответната чуждестранна банка информация, съставляваща лични данни, по смисъла на ЗЗЛД, съобразно поетите договорни ангажименти и в изпълнение на изискванията на приложимото законодателство.

„Юробанк И Еф Джи България“ АД посочва като основание за евентуалното трансфериране на лични данни, в разгледания по-горе смисъл, разпоредбата на чл. 36а, ал. 6, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни.

Определящ критерий, във връзка с правомощията на КЗЛД при предоставяне на лични данни на трети лица, е принадлежността на държавата, в която се предоставят личните данни – дали е членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или е трета държава.

Нормата на чл. 36а, ал. 2 от Закона за защита на личните данни предвижда предоставянето на лични данни в трета държава да се допуска, само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия, в изпълнение на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.

Съгласно чл. 36а, ал. 6, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, ако: лицето, за което се отнасят данните, е дало изрично съгласие за това; предоставянето е необходимо за изпълнението на задължения по договор между физическото лице и администратора, както и за действията, предхождащи сключването на договор и предприети по искане на физическото лице. От съществено значение за законосъобразното предоставяне на лични данни на трети лица е изричното съгласие на физическите лица за предоставяне на личните им данни, с оглед сключен договор.

Съобразно действащата нормативна уредба в сферата на защита на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическото лице няма изрично изискване за писмена форма. В тази връзка и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е информирано, свободно изразено и недвусмислено. Във всички случаи лицето трябва да е наясно с последиците от отказ от даване на съгласие. Именно поради това наличието на изрично съгласие на лицето, за което се отнасят данните, е много трудно доказуемо. В практиката си с оглед гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот и осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните, КЗЛД:

- изисква представянето на доказателства за наличието на изрично изразено съгласие на лицето;
 - извършва преценка относно истинността и достоверността на представените доказателства;
 - извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава.
- В тази си дейност КЗЛД взема предвид всички обстоятелства, свързани с действието или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната им уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

За улесняване на самите администратори на лични данни в изготвените от КЗЛД бланки за регистрация на администраторите на лични данни има раздел, касаещ трансфера на данни и възможност за включване на информация относно страната, към която евентуално ще се трансферират данни, категориите данни и целта на обработката.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Съгласно чл. 4, ал. 1, т.2 и т. 3 и чл. 36а, ал. 6, т. 1 и т.2 от ЗЗЛД, при изрично съгласие на лицето, за което се отнасят данните или необходимост за изпълнението на задължения по договор между физическото лице и администратора, както и за действия, предхождащи сключването на

договор и предприети по искане на физическото лице, е налице законосъобразно обработване на лични данни.

Във всички случаи при обработка на лични данни, чрез предоставянето им на трета страна, с оглед гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот и осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните, Комисията за защита на личните данни изисква представянето на доказателства за наличието на изрично изразено съгласие на лицето, извършва преценка относно тяхната истинност и достоверност, както и преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава. За всеки конкретен случай е необходимо до КЗЛД да бъде подавано искане за предоставяне на лични данни на трета страна с приложени доказателства и информация в негова подкрепа. При произнасянето си КЗЛД взема предвид всички обстоятелства, свързани с действието или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната им уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ в - 2372/18.11.2009 г. от Валери Веселинов – директор на Дирекция “Консулски отношения” към Министерството на външните работи, с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.11.2009 г., разгледа искане с вх. № в - 2372/18.08.2008 г. от Валери Веселинов – директор на Дирекция “Консулски отношения” към Министерството на външните работи, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е по повод две вербални ноти с номер Sof /09/517/2009 и номер Sof /09/607/2009 от посолството на Кралство Нидерландия в София. В искането за становище е посочено, че с двете вербални ноти е отправено запитване от името на ”Informatie Beheet Groep” – холандска държавна организация, която се занимава с отпускане на финансови средства за студенти, относно предоставянето на настоящия адрес на българския гражданин Н.Ч. Към искането са приложени копия на цитираните по-горе вербални ноти - № Sof /09/517/2009 и № Sof /09/607/2009, в които са посочени следните данни на лицето Н.Ч.: рождена дата и последен известен адрес – ...

Към искането не са приложени доказателства за започнало административно производство в Кралство Нидерландия във връзка с посочената по-горе информация.

Законът за гражданската регистрация /ЗГР/ урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни ”Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни “Население”.

Съгласно чл. 5 от ЗГР при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които: определят тяхната самоличност; определят родствениите връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен; отразяват постоянния и настоящия адрес; отразяват степента и вида на образованието; показват наличието на правни ограничения. В чл. 7 от ЗГР са посочени субектите, на които се предоставят данните от гражданската регистрация. Това са:

1. българските и чуждестранните граждани, както и лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон или акт на съдебната власт.

В България съществува Единна система за гражданската регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН). Тя е национална система за гражданската регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. В чл. 106 от цитирания по – горе Закон за гражданската регистрация е посочено че, данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

В ал. 2 на чл. 106 от ЗГР е разписано, че предоставянето на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори и с разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Методическото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданското състояние, гражданската регистрация и автоматизираните информационни фондове, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисия за защита на личните данни.

В глава четвърта “Адресна регистрация” от Закона за гражданската регистрация са посочени редът и начинът за отразяване на постоянния и настоящ адрес на едно лице в регистрите на населението и на Национална база данни “Население”. В чл. 93 от ЗГР е разписано, че постоянният адрес е адресът в населеното място, където лицето избира да бъде вписано в регистрите на населението. Постоянният адрес е винаги на територията на Република България. Всяко едно лице може да има само един постоянен адрес. Българските граждани, живеещи предимно в чужбина, които не са вписани в регистрите на населението и не могат да посочат постоянен адрес в Република България, се вписват служебно в регистрите на населението на район “Средец” на град София. В чл. 94 от ЗГР е дадено определение на термина “настоящ адрес”. Това е адресът, на който лицето пребивава. Всяко лице има само един настоящ адрес. Настоящият адрес на българските граждани, на които мястото на пребиваване е в чужбина, се отразява в автоматизираните информационни фондове само с името на държавата, в която пребивават.

Предоставянето на данни за настоящ адрес на физически лица представлява “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като...разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

По отношение законосъобразните условия за обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените условия. В изложения казус могат да намерят приложение

разпоредбите на чл.4 ал.1, т.6 и т.7 на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на закона. Текстът на чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД е относим към изложения в искането казус, тъй като Кралство Нидерландия е държава - членка на ЕС.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното:

СТАНОВИЩЕ

Предоставянето на информация относно настоящ адрес на български гражданин на “Informatie Beheet Groep” – холандска държавна организация, може да се извърши на основание чл.4, ал.1, т. 6 и т.7 от Закона за защита на личните данни.

Предоставянето на исканата информация за настоящ адрес следва да се осъществи чрез Министерството на външните работи след представяне на доказателства за започнало административно производство в Кралство Нидерландия.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ в - 2372/18.11.2009 г. от Валери Веселинов – директор на Дирекция “Консулски отношения” към Министерството на външните работи, с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.11.2009 г., разгледа искане с вх. № в - 2372/18.08.2008 г. от Валери Веселинов – директор на Дирекция “Консулски отношения” към Министерството на външните работи, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е по повод отправена молба от Белгийската национална служба за семейни добавки на работници, чрез посолството на Република България в Брюксел, за предоставяне адреса по местоживее /настоящ адрес/ на българския гражданин С.К.С. В искането е посочено, че информацията е необходима за разглеждане на преписка за семейни добавки на неговото дете Н.К. Към искането за становище е приложено копие на писмо № КО -13-456 /09 с приложения от Белгийската институция. Едно от приложенията е удостоверение за раждане на Н.С.К. с ЕГН *****. В приложеното удостоверение е посочено, че негов баща е С.К.С. с ЕГН *****. Приложен е и превод на удостоверението на френски език от заклет преводач, както и копие на удостоверяване с апостил, съгласно Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове /Хагска конвенция от 1961 г./.

Към искането не са приложени доказателства за започнало административно производство в Кралство Белгия във връзка с посочената по-горе информация.

Законът за гражданската регистрация /ЗГР/ урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на

събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни "Население". Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни "Население".

Съгласно чл. 5 от ЗГР при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които: определят тяхната самоличност; определят родствениите връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен; отразяват постоянния и настоящия адрес; отразяват степента и вида на образованието; показват наличието на правни ограничения. В чл. 7 от ЗГР са посочени субектите, на които се предоставят данните от гражданската регистрация. Това са:

1. българските и чуждестранните граждани, както и лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон или акт на съдебната власт.

В България съществува Единна система за гражданската регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН). Тя е национална система за гражданската регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. В чл. 106 от цитирания по – горе Закон за гражданската регистрация е посочено че, данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

В ал. 2 на чл. 106 от ЗГР е разписано, че предоставянето на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори и с разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Методическото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданското състояние, гражданската регистрация и автоматизираните информационни фондове, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисия за защита на личните данни.

В глава четвърта "Адресна регистрация" от Закона за гражданската регистрация са посочени редът и начинът за отразяване на постоянния и настоящ адрес на едно лице в регистрите на населението и на Национална база данни "Население". В чл. 93 от ЗГР е разписано, че постоянният адрес е адресът в населеното място, където лицето избира да бъде вписано в регистрите на населението. Постоянният адрес е винаги на територията на Република България. Всяко едно лице може да има само един постоянен адрес. Българските граждани, живеещи предимно в чужбина, които не са вписани в регистрите на населението и не могат да посочат постоянен адрес в Република България, се вписват служебно в регистрите на населението на район "Средец" на град София. В чл. 94 от ЗГР е дадено определение на термина "настоящ адрес". Това е адресът, на който лицето пребивава. Всяко лице има само един настоящ адрес. Настоящият адрес на българските граждани, на които мястото на пребиваване е в чужбина, се отразява в автоматизираните информационни фондове само с името на държавата, в която пребивават.

Предоставянето на данни за постоянен и/или настоящ адрес на физически лица представлява "Обработване на лични данни", съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е "Всяко действие или съвкупност от действия, които

могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

По отношение на законосъобразните условия за обработването на лични данни се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените условия. В изложението казус могат да намерят приложението разпоредбите на чл.4 ал.1, т.6 и т.7 на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на закона. Текстът на чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД е относим към изложението в искането казус, тъй като Кралство Белгия е държава - членка на ЕС.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Предоставянето на информация относно постоянен и/или настоящ адрес на български граждани на Белгийската национална служба за семейни добавки на работници може да се извърши на основание чл.4, ал.1, т. 6 и т.7 от Закона за защита на личните данни.

Предоставянето на исканата информация за постоянен и/или настоящ адрес следва да се осъществи чрез Министерството на външните работи след представяне на доказателства за започнало административно производство в Кралство Белгия.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ в - 2488/02.12.2009 г. от Димана Митева – изпълнителен директор на Агенция за държавни вземания с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 09.12.2009 г., разгледа искане с вх.№ в – 2488/ 02.12.2009 г. от Димана Митева – изпълнителен директор на Агенция за държавни вземания, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е във връзка с изменения и допълнения в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, публикувани в ДВ бр.12 и бр. 32 от 2009 година. Посочено е, че с параграф 34 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно – осигурителния процесуален кодекс е предвидена отмяна на Закона за събиране на държавните вземания, като функциите на Агенцията за държавни вземания /АДВ/ преминават към Националната агенция за приходите/НАП/. Посочено е също, че с оглед извършената законодателна промяна, считано от 01.01.2010 г. Агенция за държавни вземания губи качеството си на администратор на лични данни и следва да прехвърли поддържаните и обработвани регистри с лични данни на Национална агенция за приходите. В молбата за становище е отразено, че с цел осъществяване на подготовката на вливането на Агенция за държавни вземания в НАП е необходим предварителен обмен на информация, съдържаща лични

данни за служители и трети лица, която да се предоставя както от АДВ, така и от НАП.

Агенция за държавни вземания е вписана в регистъра на администраторите на лични данни на КЗЛД с идентификационен номер У - 000118. Национална агенция за приходите също е вписана в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с идентификационен номер У – 11402.

В параграф 36 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно – осигурителния процесуален кодекс е посочено, че Националната агенция за приходите е правопреемник на активите, пасивите, правата, задълженията и архива на Агенцията за държавни вземания, както и на имотите, предоставени за управление на Агенцията за държавни вземания, считано от 01.01.2010 г. Служебните и трудовите правоотношения на служителите от Агенцията за държавни вземания преминават към Националната агенция за приходите по реда на Закона за държавния служител в единия случай и Кодекса на труда в другия.

Предоставянето на лични данни на физически лица, в случая служители на АДВ и НАП представлява “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като...разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е възможно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброени условия. В изложението казус могат да намерят приложение разпоредбите на чл.4 ал.1, т.1, т.6 и т.7 на Закона за защита на личните данни - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, за упражняване на правомощия, предоставени му със закон, както и за реализиране на неговите законни интереси.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на информация, представляваща лични данни за служители на Агенция за държавни вземания и за трети лица, обработвана при изпълнение за законоустановени функции на Агенция за държавни вземания и обратно изискване на аналогична информация, обработвана от Национална агенция за приходите, може да се извърши на основание разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1, т.6 и т.7 от Закона за защита на личните данни.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ в - 2470/01.12.2009 г. от Пламен Димитров –изпълнителен директор на “Летище София” АД с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Краси-

мир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 09.12.2009 г., разгледа искане с вх.№ в – 2470/01.12.2009 г. от Пламен Димитров – изпълнителен директор на “Летище София” АД, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е по повод писмо от немската авиокомпания “Germanwings”, оперираща от и до летище София, с молба “Летище София” ЕАД да предостави актуалните домашни адреси на следните служители: М.И.Г. - на длъжност “Служител, издаване на пътнически билети”, отдел “Обслужване на пътници”, Дирекция “Наземно обслужване” и Д.Б.Г. - на длъжност “Служител, пътническа агенция – супервайзер, предполетен контрол”, отдел “Обслужване на пътници”, Дирекция “Наземно обслужване”. В молбата за становище е посочено, че исканите домашни адреси на горепосочените служители ще бъдат предоставени от авиокомпания “Germanwings”, която е страна по започнало съдебно производство във Федералния съд в Дормунт–Германия. Съгласно получената информация домашните адреси на служителите са необходими на авиокомпанията във връзка с изслушването на същите като свидетели по делото, тъй като по твърдения на немската авиокомпания, съдът не е успял да призове М.Г. и Д.Г. на адреса им по месторабота.

В искането за становище е указано също, че доказателства за твърдяното в писмото на авиокомпания “Germanwings” – а именно, че има образувано съдебно производство и че двете български гражданки са призовани като свидетелки, не са приложени.

“Летище София” ЕАД е подало заявление 3 - 48802 за регистрация като администратор на лични данни в КЗЛД. Същото има издадено удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с идентификационен номер У- 19289.

В глава четвърта “Адресна регистрация” от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ са посочени редът и начинът за отразяване на постоянния и настоящ адрес на едно лице в регистрите на населението и на Национална база данни “Население”. В чл. 93 от ЗГР е разписано, че постоянният адрес е адресът в населеното място, където лицето избира да бъде вписано в регистрите на населението. Постоянният адрес е винаги на територията на Република България. Всяко лице може да има само един постоянен адрес.

Българските граждани, живеещи предимно в чужбина, които не са вписани в регистрите на населението и не могат да посочат постоянен адрес в Република България, се вписват служебно в регистрите на населението на район “Средец” на град София. В чл.94 от ЗГР е дадено определение на термина “настоящ адрес”. Това е адресът, на който лицето пребивава. Всяко лице има само един настоящ адрес. Настоящият адрес на българските граждани, на които мястото на пребиваване е в чужбина, се отразява в автоматизираните информационни фондове само с името на държавата, в която пребивават.

Предоставянето на данни за постоянен и/или настоящ адрес на физически лица представлява “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни е възможно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброени условия. В изложения казус може да намери приложение разпоредбата на чл.4 ал.1, т.7 на Закона за защита на личните данни - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на трето лице, на което се разкриват данните.

Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на закона. Текстът на чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД е относим към изложените в искането казуси, тъй като

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на

личните данни изразява следното:

СТАНОВИЩЕ

Предоставянето на информация относно постоянен и/или настоящ адрес на български граждани от “Летище София” ЕАД на авиокомпания “Germanwings” може да се извърши на основание разпоредбата на чл.4, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни.

Предоставянето на исканата информация от “Летище София” ЕАД следва да се осъществи след посочване на основанията за нейното поискване и предоставянето на доказателства от немската авиокомпания “Germanwings” за започнало съдебно производство във Федералния съд в Дормунт - Германия, по което двете български гражданки – М.И.Г. и Д.Б.Г. са конституирани като свидетелки.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане с вх. рег. № в-2173/26.10.2009 г. от г-жа М.К. - Началник отдел “ГРАО”, Община Н.З. във връзка с отправено искане от началника на РУ на МВР – гр. Н.З. за предоставяне на данни от национална база данни „Население”.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 22.12.2009 год. (Протокол № 41), разгледа искане за становище с вх. рег. № в-2173/26.10.2009г. от г-жа М.К. - Началник отдел “ГРАО”, Община Н.З. във връзка с отправено писмо от началника на Районно управление на МВР – гр. Н.З. за предоставяне на данни от национална база данни „Население”.

Фактическа обстановка:

Получено е искане с вх. рег. № в-2173/26.10.2009г от г-жа М.К. - Началник отдел “ГРАО”, Община Н.З., с което се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за становище във връзка с писмо на Началника на Районно управление на МВР (РУ на МВР) – гр. Н.З. за предоставяне на достъп до лични данни, обработвани в служба “Гражданска регистрация и административно обслужване” при Община Н.З.

Към искането е приложено писмото от Началника на РУ на МВР – гр. Н.З., в което е изложено, че исканата информация е необходима във връзка с изпълнение на служебните задължения на служителите на МВР – ПУ кв. „Ш.” при извършване на проверки за установяване самоличността на лицата, живущи в кв. „Ш.” и кв. „Т.” и улиците западно от ул. „Ц.О.”, тъй като много от жителите не си знаят имената, ЕГН и адресите, както и обичайно не си носят личните карти в тях. Това затруднява служителите при установяване на самоличността. Молбата е да бъде изготвена справка от отдел “ГРАО” към Община Н.З., която да бъде предоставена за ползване по повод изпълнение на конкретните функции на МВР по Закона за българските лични документи.

Правен анализ:

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100 от Закона за гражданската регистрация). Методи-

ческото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданското състояние, гражданската регистрация и автоматизирани информационни фондове, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисията за защита на личните данни (чл. 113 от Закона за гражданската регистрация). С оглед на гореизложеното следва да се посочи, че министърът на регионалното развитие и благоустройството е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Като такъв, той е длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване” (ГД “ГРАО”) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството и нейните териториални звена “ГРАО” (ТЗ “ГРАО”) в областните градове ръководи и организира развитието на информационната система за гражданска регистрация и административно обслужване и извършва дейности, свързани с предоставяне на достъп до национална база данни “Население”. От гледна точка на ЗЗЛД те са обработващи, тъй като обработват лични данни от името на администратора на лични данни. Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните.

Предоставянето на лични данни на физически лица, обработвани в информационните фондове на ЕСГРАОН, на органи на МВР представлява “Обработване на личните данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, “предоставяне на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от Национална база данни „Население” – НБД “Население”) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси

преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл. 7 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. Българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. Държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. Български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД законът се прилага за обработването на лични данни за целите на отбраната, националната сигурност и общественения ред, както и за нуждите на наказателното производство, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

В конкретния казус специален се явява Законът за министерство на вътрешните работи (ЗМВР). Разпоредбата на чл. 159, ал. 3 от ЗМВР предвижда, че в информационните фондове на МВР могат да се обработват и лични данни, обработвани от други органи, като данните, получени по този начин, не могат да се използват за други цели освен за защита на националната сигурност, опазване на общественения ред и противодействие на престъпността.

В тази връзка органите на МВР имат право на достъп до НБД "Население" за цели и в обем, ненадвишаващ необходимото за изпълнение на законоустановените им правомощия, в съответствие с определените между Министерството на вътрешните работи и Министерството на регионалното развитие и благоустройството, в частност Главна дирекция "ГРАО", ред и условия за осъществяване на достъпа до тази база данни. Обработването на данните в този случай се извършва под контрола на министъра на вътрешните работи. От негова компетентност е и конкретната организация за осъществяване на достъп на съответните служители на МВР до информационната система.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Липсва правно основание за осъществяване на достъп до лични данни, обработвани в служба "ГРАО" при община Н.З. по посочения в конкретното искане на началника на Районно управление на МВР – гр. Н.З. ред и начин.

В конкретния случай достъпът на органите на МВР до Национална база данни "Население", за цели и в обем, ненадвишаващ необходимото за изпълнение на законоустановените им правомощия, може да бъде извършен в съответствие с определените между Министерството на вътрешните работи и Министерството на регионалното развитие и благоустройството, в частност Главна дирекция "ГРАО", ред и условия за осъществяване на достъп до тази база данни.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА**

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1(22)/2010 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорници на броя: Надежда Борисова,
Катя Неновска

Набор и печат: КЗЛД
Разпространява се в електронен вид